HALKIN SESİ

5 Ağustos 1975

200 Kuruş

17

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

HALKIN SİLAHLANMASINA VE ÖZ KAYNAKLARIMIZA DAYANAN MİLLİ SAVUNMA

Kitlelerin öğretmeni olmadan önce, öğrencisi olun

KAHROLSUN REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI

Ben Manisa'da DİSK'e bağlı Gıda-İş Sendikasına üye bir fırın işçisiyim. Biz, gerçekten devrimci bir sendikaya bağlı olduğumuzu düşünüp seviniyorduk. 8 saatlik iş gününü sendika kabul ettirdi, fakat patron bizi 13-14 saat çalıştırıyor. Sendikaya gidip derdimizi söylüyoruz. Onlar da işten ayrılırken mahkemeye başvurmamızı öğütlüyorlar ve kendilerinin bir şey yapamayacaklarını söylüyorlar. Ne hakkımız olan yılda 15 gün iznimizi kullanabiliyoruz, ne de çift gündelik alabiliyoruz. Sendika temsilcileri patrona yılışıyorlar. Sendikalar ise ayda bir para toplamak için geliyorlar. Sendikamız sendika ağalarının elindedir. İşçi arkadaşlar kendi sendikamıza sahip çıkmalıyız. Sendika ağalarına ve revizyonist ağalara karşı etkili bir mücadele yapmalıyız. Sendika bizim sendikamız olmalıdır.

Kahrolsun sendika ağaları, revizyonist ağalar.

Yaşasın işçi-köylü ittifakı.

Manisa'dan bir fırın işçisi

KAHROLSUN HER TÜRLÜ EMPERYALİZM!

Biz Diyarbakır Sümerbank Yünlü Sanayi Müessesesinin Halı İplik dairesinde çalışan 70 işçiyiz. Sosyal güvenlikten yoksun olarak ağır hayat şartları altında yaşamamızı devam etitrmeye çalışırken, işveren ve Türk-İş Sendikası temsilcisi hemen her gün gelip bizden çok çalışmamızı, olağanüstü bir güç sarfetmemizi, aksi halde alacağımız paranın haram olacağını söylüyorlardı. Bütün bunların yanında bir ufak hata yapan veya birazcık dinlenmek isteyen arkadaşlarımız sendika temsilcisinin hakaretlerine maruz kalıyorlardı. Bizim oylarımızla seçilen sendika temsilcisi bizim değil, işverenin yanında yer alıyordu. Yine buna benzer bir olayda Türk-İş temsilcisi işverenin yanında yer alınca, tüm olarak işi bıraktık ve direnişe geçtik. Türk-İş'in gerçek işçi sendikası olmayıp bir sarı sendika olduğunu, bundan böyle sendika seçimlerinde oyuna gelmeyeceğimizi haykırarak işi bıraktık. Tüm işçilerin çıkarları aynıdır. Diğer işçi kardeşlerimizin de aynı yolu seçip sarı sendikalara paydos diyeceğine inanıyoruz.

Kahrolsun işçileri aldatan sarı sendikacılar!

Kahrolsun faşizm ve her türlü emperyalizm!

Yaşasın tam bağımsız Türkiye!

Diyarbakır Sümerbank Halı İplik Dairesi işçileri

İŞÇİ-KÖYLÜ İTTİFAKI KURTULUŞUMUZUN TEMELİDİR

Bizler Kartal'da ne iş çıkarsa onu yapan günlükçü işçileriz. Bazen inşaatta çalışır, bazen hamalılık, bazen araba yükleme boşaltma işleri yaparız. Ama bunun karşılığı günde ancak 50 - 75 lira kazanabiliyoruz ve bu paranın büyük çoğunluğunu ağır işte çalıştığımız için yiyeceğe veriyoruz. Bu durumda biz ancak ayakta kalabilecek bir hayat sürüyoruz. Bunun yanında ne bir sendikamız, ne de bir derneğimiz var.

Peki biz bu durumda ne yapacağız? Nasıl yaşayacağız? Bunun yanıtını yine ben vereyim. Örgütleneceğiz, birleşeceğiz, bilinçleneceğiz. Ve biz bugün yaşıyorsak 3-5 kuruş için değil. gelecek, aydınlık, mutlu halk iktidarına inandığımız için, yarınların umuduna güvendiğimiz için yaşıyoruz.

Biz hiç bir zaman baskıdan, zulümden yılmadık. İnanıyoruz ki, bizim kurtuluşumuz ancak işçi-köylü birliği ile olacak.

Ekrem Köfteci
Kartal-İstanbul

DİVRİĞİ'NİN İŞÇİLERİ HAK ALMA MÜCADELESİNDE

Divriği'de paletleme fabrikası yapılmaktadır. Bu paletleme işinde 100 kadar işçi çalışmaktayız. Karabük Demir-Çelik İşletmeleri inşaat işvereni bizleri zorbalık ve kanunsuzlukla çalıştırmaktadır. Günde 11-12 saat çalışıyoruz. Öğleyin yemek paydosumuzu vermemektedir. Günlüğümüz asgari ücretin altındadır. Haftalık iznimiz yok. Bir ayda bir izin veriyor. Bu bir ayda verilen izinle ne yapabiliriz?

Can güvenliğimiz yoktur. Özellikle kamyonlar maden taşırken, geceleri karanlık olduğundan, aydınlatma tesisatı olmadığından her an ölümle karşı karşıyayız.

Geçen sene K... şirketinde bir kaç arkadaşımız kamyonun altında kalarak can verdiler. Bu ölenlerin ailelerine ise az bir ücret ödenmektedir. Bunların sorumlusu ise paletleme tesisleri işverenidir.

Sendika hürriyetimiz yoktur. Geçenlerde sendikalaşmak için çaba harcadık. Ama başarılı olamadık. Sendikalaşmaya önderlik eden arkadaşımızı işten attılar. Kendi kaderimizle başbaşa bırakılmışız. Ama tüm bu olanlardan sonra şunu anladık: Kişisel mücadele yerine örgütlü mücadele vermek. Ezenlere karşı ancak ve ancak örgütlü ve birlikte mücadele edebiliriz. Bizler palet fabrikasındaki inşaat işçileri olarak 15 Temmuz'da grev kararı aldık.

Kahrolsun işçi-köylü düşmanları!

Yaşasın işçiler, yaşasın köylüler!

İnşaat işçileri

Ofset baskıya geçilmesi nedeniyle masraflar arttığından dergimizin fiyatı, gelecek sayıdan itibaren 250 kuruş olacaktır. Okuyucularımıza duyururuz.

HALKIN SESİ

Haklarımızı istedik ve...

Biz Ege'de Kalamaki'de çalışan yedi orman işçisiyiz. Sabah erken kalkıp doğru ormana gidiyoruz. Akşamı 6'ya kadar 35 derece sıcağın altında kanal kazıyoruz. Orman parkının temizliğini yapıyoruz. Pazar günü bile tatil yapamıyoruz. Sigortamız yok. Kaldığımız barakaların kapısı, penceresi yok. Örümcekler, böcekler içinde yatıyoruz. Karşımızda ise gelen zengin misafirler için betondan bir lojman var. İçinde her türlü lüksü bulabilirsiniz. Bir buçuk saatlik yolu yürüyerek gidip ekmek alabiliyoruz. Böyle olmasına rağmen ay başında kaç para alacağımızı bilmiyoruz. Yövmiyeniz yaptığınız işe göre 40 ila 60 lira arasında dediler. Ama şimdiye kadar 60 lira alan görülmemiş.

İsteklerimiz şunlar: 8 saatlik işgünü, hafta tatilimizin tanınması, ücretlerimizin arttırılması, sendika, grev hakkı, sigorta hakkı, iş güvenliği, insanca yaşayacağımız evler.

Biz ağaların, patronların ve onların devletinin haklarımızı hiç bir zaman vermeyeceğini biliyoruz. Yıllardır sırtımızdan geçinenlere dur demek için işçisi, köylüsü, bütün emekçi halkımızın birleşmesi lâzım.

Yedi Orman İşçisi
17 Temmuz 1975

...işten atıldık!

Biz Söke Orman Bölge Şefliğine bağlı Kalamaki'de çalışan üç işçiydik. Daha önce yedi arkadaş **HALKIN SESİ**'ne ne şartlar altında yaşadığımızı yazmıştık. Bütün gün güneş altında çalış dur. Üstelik aldığın 40 liradan 5-6 lirasını da kessinler.

Biz çalışırken başımızda Orman Memuru durur. Orman memurunun dayıbaşından farkı yoktur. Biz çalışırken o ağacın gölgesinde oturur. Oradan yok şunu yapın yok bunu yapın, şunu getir şunu götür diye emir verir. Öğle paydosunda suyunu ekmeğini bize getirtir. Ama bizler işçiyiz, kimsenin uşaklığını yapmayız.

Son olarak ormancı, çukuru 10 santim eğri kazdığımızı bahane ederek bağırıp çağırmaya başladı. Bunun üzerine biz, «Sen bize bağıramazsın» dedik, O da bize, «Siz kim oluyorsunuz, yövmiyeniz benim elimde istersem calıştırmam» dedi. Arkadaşlardan biri, «Ben isçiyim, sen kim oluyorsun patron köpeği» dedi. Ve biz üç arkadaş o gün çalışmadık. Diğer arkadaşlar bizi desteklediler. Sabah Bölge Şefi Hasan Bey gelip «Eşyalarınızı toplayın,» dedi. Oysa Hasan Bey, daha önceleri gelir bize Ecevit'in propagandasını yapardı. İşte onun halktan yana olması da bu kadar.

Bizler, angarya kabul etmediğimiz, ormancıya yağcılık yapmadığımız için işten atıldık. Bizler - ağaların, beylerin yardakçılığını yapmadığımız için işten atıldık. Bizler kurtuluşumuzun milli demokratik devrimle gerçekleşeceğine inandığımız için işten atıldık.

3 Orman İşçisi - 22 Temmuz 1975

BİZE YAPILANLARI HERKES DUYSUN

Biz 23 kişilik bir mevcut olarak Balıkesir'in Bandırma kazasında PTT Bakım Merkezi Amirliği Geçici Tesis Şebekesinde işe başladık. Bir çok haksızlıklara uğradık. Yeni Haber-İş Sendikasına üye olduktan sonra bir çok haklarımızı aldık. Sonra bizi Bursa PTT şantiye amirliğine gönderdiler. Ayrıca gönderirken kendi isteğimizle gittiğimize dair kâğıt imzalattılar ve burada elde ettiğimiz hiç bir hakkın yok olmadığını söylediler.

Bursa'ya geldik. Burada yatacak yer olmadığını söylediler. Daha önce söylemişlerdi, biz yatacak yer temin ederdik. Sokak ortalarında, şantiye köşelerinde elimizde yatak bekliyoruz. Bizi Bursa'ya isteyen işveren bizimle hiç ilgilenmiyor. Sanki biz bu vatanın evlâdı değiliz. İşveren bize «Geçmiş hakkınız falan yok, her şeye burada sıfırdan başlayacaksınız» diyor.

Bunun üzerine biz de direnişe geçtik. Bir hafta bizi işe başlatmadılar. Şimdi ise, «İşe ne zaman başlarsanız yövmiyeniz o günden başlayacak» diyorlar. Biz de bu durumda direnişimizi devam ettirdik. Çok zorluklar çektik. Yataklarımız şantiyenin avlusundaydı, bir gece yağmur yağdı, sığmacak yer aradık durduk. Bizi, işçiler için yapılmış barakalarda bile yatırmadılar. Bize yapılanları işçi arkadaşlarımıza ve halkımıza duyurmak istiyoruz.

E. Türeme

HALKIN SESİ
HAFTALIK DERGİ
- Sahibi: **İLKER SÜMERKAN**
- Sorumlu Yazı İşleri Md: **FİKRET ULUSOYDAN**
- Yönetim Yeri: **Çatalçeşme Sok. 46/11, Cağaloğlu, İstanbul**
- Yazışma ve Abone Ad: **P.K. 1112, Sirkeci, İst.**
- Baskı **NİL Matbaası**
- ABONE ŞARTLARI
  Yurtiçi: yıllık 100, altı aylık 50 TL
  Avrupa (uçak): yıllık 150, altı aylık 75 TL
- İLAN ŞARTLARI
  Santimi 30 TL • Yayın ilanı çerçevesi 100 TL
- İSTANBUL DAĞITIMI **Fuat Büte**
- İSTANBUL DIŞI TÜRKİYE DAĞITIMI **Hürriyet Gazete Dağıtım**

Halkın silahlanmasına ve öz kaynaklarımıza dayanan milli savunma

En sonunda hükümet ABD üslerine el koyma kararı almak zorunda kaldı. Üslerdeki Amerikan bayraklarının ve Amerikanca levhaların değiştirilmesi gibi bazı göstermelik uygulamalara girişildi.

Biz, göstermelik düzeyde bile kalsa, yurdumuzdaki ABD tahakkümüne karşı alınan en küçük tedbiri dahi destekliyoruz. Çünkü bu yolda atılan her adım, devrimcilerin ve yurtseverlerin ABD emperyalizmine karşı otuz yıldır verdikleri mücadelenin ürünüdür.

Tedbirler, göstermelik olmaktan öteye gidememiştir. Çünkü ABD işbirlikçisi iktidarlar, Türkiye ordusunu her yönden ABD'ye bağımlı bir hâle getirmişlerdir. Türkiye ordusu, sevk ve idare, silâh ve teçhizat, istihbarat, askerlik sanatı ve ideolojik yönlerden ABD emperyalizmine bagımlıdır.

Türkiye ordusunun, kendi topraklarımızda kurulan radar istasyonlarını, haber alma üslerini, füze üslerini ve diğer askerî tesis ve cihazları isletmekten uzak olduğu herkes tarafından itiraf edilmektedir. Ordunun, ne örgütlenme, ne de teknik bilgi düzeyi kendi millî savunmamızın ihtiyaçlarını karşılayacak durumda değildir. En önemli işler, ABD ve NATO'ya terkedilmiş, Türkiye ucuz bir asker deposu olmuştur. Bu sebeple radarların basında oturan, gene A.B.D. askerî uzmanlarıdır, nükleer başlıklı silâhların komutası gene ABD generallerinin emrindedir. Üslere el konduğu açıklanmış, fakat bu üslerde çalışan yedi bin ABD'li uzman ve askerin «Misafirimiz» olarak kalacağı söylenmiştir. Bu yedi bin kişinin Türkiye'nin güneş ve denizinden yararlanmak için turist olarak kaldıkları her halde iddia edilemez.

İKİ SÜPER DEVLETE KARSI VATANI SAVUNMAK EN BAŞTA EMEKÇİ HALKIN MESELESİDİR

Bugün mesele, Türkiye'nin dış politikası ve millî savunmasını, yurdumuzun ve halkımızın ihtiyaçlarına göre kökten değiştirmek ve yeniden düzenlemektir.

Anti-emperyalist bir dış politika ve milli savunma politikasını, elbette esas olarak devrimci bir halk iktidarı uygulayabilir. Ne var ki biz, bu politikanın esaslarını koymak için devrimin gerçekleşmesini bekleyecek değiliz.

İki süper devlet azgınca silâhlanmaktadır. Bu ortamda Türkiye'nin milli savunması, en başta işçi sınıfını ve bütün yurtseverleri ilgilendirir.

İki süper devlet, dünyanın her parçası üzerinde olduğu gibi, Türkiye üzerinde de kızgın bir çatışma içindedir. Biri Türkiye'yi elinde tutmaya çalışırken, diğeri rakibinin ayağını kaydırıp Türkiye'yi avucunun içine almaya çabalıyor. Bu sebeple bağımsızlığımızın düşmanı, ABD emperyalistleri ve Sovyet sosyal-emperyalistleridir.

İki süper devlet arasındaki şiddetli çatışmanın, yeni bir dünya savaşına yol açması ihtimali gittikçe büyümektedir. Masabaşı pazarlıkları meseleyi çözemiyecektir. Emperyalistler arasındaki pazarlık, esas olarak savaş meydanında yapılır. Bu, emperyalizmin tabiatından gelir. Barışı korumanın tek yolu, iki süper devlete karşı kararlı olarak mücadele etmektir.

Türkiye, yeni bir dünya savaşına veya topraklarına yönelecek her türlü saldırıya karşı hazır olmalıdır. Bazı sahte devrimciler, 'Devrim olana kadar Türkiye'nin savunulması beni ilgilendirmez' diyor. Bunlara göre, vatan «burjuvazinin vatanı» imis. Bu gibilerinin ne devrimle, ne Marksizm-Leninizmle, ne de yurtseverlikle en ufak ilgileri yoktur.

Bırakalım ezilen bir ülke olan Türkiye'yi bugün Fransa, Almanya gibi ikinci sınıf emperyalist ülke halklarının dahi, vatanlarını iki süper devlete karşı savunmaları meseleleri vardır. Hitler saldırısı karşısında, Fransa ve Avrupa'nın diğer emperyalist ülkelerinin devrimcileri. nasıl vatanlarını en ön safta savundularsa, durum bugün de aynıdır. Vatan savunmasına dudak büken sözde devrimciler, eğer kendilerini düzeltmezlerse, önümüzdeki yıllarda Anzavur ve Çapanoğlu rolünü oynayacaklardır. Böyleleri, emperyalist saldırganlara uşaklığı kabul etmeyen bir kısım toprak ağalarından ve burjuvalardan bile geri bir çizgiye düşecekler, kendilerini ABD veya sosyal-emperyalistlerin yedegindeki ihanet kampında bulacaklardır.

MİLLÎ SAVUNMA İÇİN ACİL TEDBİRLER

Biz, Türkiye'nin öz kaynaklarına ve halkın silâhlanmasına dayanan bir millî savunma istiyoruz. Türkiye ordusunun donatım, haber alma ve diğer yönlerden dışa bağımlılığını azaltan her tedbiri destekliyeceğiz. Saldırıya karşı topyekûn bir savasın gereği olarak, millî savunmayı halkın silâhlandırılmasına dayandırma yönündeki her adımın daha da ileri atılması için çalışacağız.

Bütün bunlara uygun olarak aşağıdaki tedbirlerin alınmasını savunuyoruz:

- ABD ve NATO üslerindeki bütün cihazlara ve nükleer silâhlar dahil bütün silâhlara el konmalıdır. Bütün bu cihaz ve silâhların bedellerinin bugüne kadarki ABD sömürüsü ile birkaç defa ödendiği açıklanmalıdır.
- El konan bu silâhların hiç bir şekilde Yunanistan'a, diğer Balkan ve Orta Doğu ülkelerine karşı kullanılmayacağı ilân edilmelidir. Yunanistan ve Orta Doğu ülkeleri ile saldırmazlık anlaşmaları ve iki süper devlete karşı ortak savunma anlaşmaları yapılmalıdır. Ege'de kurulan yeni ordu, sosyal-emperyalistlerden veya ABD emperyalistlerinden gelecek saldırı veya müdahalelere karsı duracak uygun yere sevkedilmelidir.
- Türkiye'deki ABD uzman ve askerleri, son neferine kadar derhal Türkiye dışına cıkarılmalıdır. El konan üslerdeki, radarları, haber alma ve dinleme cihazlarını ve bütün silâhları kullanılmasını bilen uzman ve askeri görevlilerin eğitimine derhal girişilmelidir.
- Türkiye'nin milli savunma strateji ve plânları, iki süper devletten ve özellikle yayılma hırsı büyük olan Sovyet sosyal-emperyalistlerinden gelebilecek saldırılara göre yeniden ele alınmalı ve düzenlenmelidir.
- El konan nükleer silâhların bir kısmı gerektiği zaman iki süper devletin saldırı tehdidi altında olan kardeş ülkelere verilmelidir. Dünyadaki bütün nükleer silâhların toptan imhâsı halinde, Türkiye'nin de elindeki nükleer silâhların imhasını kabul edeceği açıklanmalıdır.
- Süper devletlerden gelebilecek saldırılara karşı topyekün direnmek ve uzun süreli bir halk savaşı verebilmek için gerekli bütün tedbirler alınmalıdır. Bütün halk silâhlandırılmalı ve eğitilmeli, köylerde ve fabrikalarda silâhlı milis teşkilâtları kurulmalıdır. Üstün silâhlı gücü olan Sosyal-emperyalistlerin veya ABD'nin yurdumuzun önemli bölümlerini ilk aşamada istilâ edebileceği göz önüne alınarak, halk uzun süren bir savaşa ve özellikle gerilla savasına göre eğitilmelidir.
- Donatım ve her türlü silâhın öz kaynaklarımıza dayanarak yapılabilmesi için gerekli tedbirlerin alınmasına derhal başlanmalıdır.

HALKA KARŞI «ASLAN» KESİLENLER İKİ SÜPER DEVLET ÖNÜNDE SÜNGÜLERİNİ DÜŞÜRÜYOR

Bütün bunları elbette MC hükümetinden, NATO'cu 12 Mart generallerinden ve hakim sınıflardan bekliyemeyiz. Türkiye hakim sınıfları, Kıbrıs gibi küçük bir ülke karşısında aslan kesilmiştir. Fakat onlar, ABD ve Sovyetler Birliği karşısında teslimiyetçidir. 12 Mart generalleri, Yunanistan'a karşı kaba tehditler savurmakta, fakat iki süper devlete karşı ellerinde beyaz bayrak taşımaktadırlar. 12 Mart paşaları MİT işkencehanelerinde elleri kolları bağlı devrimcilere işkence yaptırırken, «vatan kurtaran aslan» pozunda idiler. Fakat iki süper devlete yarşı yurdumuzun bağımsızlığını korumak söz konusu olunca, 12 Mart paşalarının süngüleri yere düşmektedir.

ABD işbirlikçileri, Sovyetler Birliğinin tehditlerine de boyun eğiyorlar. Bazıları şöyle demektedir: «Silâhı ABD vermezse, Rusya'dan alırız.»

Bir atasözümüz vardır: «Muhtaç olma nâmerde, sonra başına kalkar.» Üstelik iki süper devletin «başa kalkması» çok pahalıya mal olmaktadır. İki süper devletten birine muhtaç olan savunma, vatan satıcılığından başka bir şey değildir. Çünkü yurdumuzun bağımsızlığını tehdit edenler ve ortadan kaldıranlar onlardır. Türkiye'nin ihtiyacı ise, bu iki savaş kışkırtıcısına karşı kendini savunmak için silâhlanmaktır.

ABD emperyalizminin çöküşü karşısında, hakim sınıfların bir kesimi piyasaya yeni «denge» siyasetleri sürmektedir. Bunların sözünü ettiği «denge», uşaklığın dengelenmesidir. Bunlar, 'tek efendiye değil, iki efendiye hizmet edelim, ikisinin arasında bir denge kuralım' diyorlar. Halkımız hiç bir efendi istemiyor.

Ecevit'in ve CHP'nin tutumu üzerinde de durmalıyız. CHP, iki süper devlete karsı mücadele değil, ikisini de razı etme politikasını benimsiyor. Bu teslimiyet politikası da iflâs edecektir. İki süper devletin de gönlünü etme politikası, Türkiye'nin bağımsızlığı ile bağdaşamaz.

Bu politika, iki süper devletin aralarında anlaştıkları safsatasına ve yumuşama hayallerine dayanıyor. Gene bu poiltika, iki süper devletten izinsiz bir şey yapılamıyacağı görüşünden kaynaklanıyor ve halka güvenmiyor. Bu politikaya göre, bağımsızlık mümkün değildir ve küçük devletler bugün egemen olamazlar.

Bütün bu fikirler, esas olarak Avrupa taraftarı burjuvazinin partisi olan CHP'yi iki süper devlet karşısında teslimiyetçi bir tutuma sürüklüyor. Bütün yurtseverler, bu tutuma karşı da kararlı olarak mücadele etmelidirler.

Bugün güçlü olan iki süper devlet değil, onlara karşı bağımsızlık ve egemenliklerini koruma mücadelesi hızla gelişen üçüncü dünya ülkeleri ve halklarıdır. İki süper devletin tahakküm ve denetimi altında olan ülkelerin iktidarları bile, gittikçe daha bağımsız davranmakta ve iki süper devletin hakimiyetine karşı çıkmaktadır. İran, Tayland ve Filipinler gibi en gerici olanlarından, Cezayir'e kadar, bütün devletler iki süper devlete karsı tavır alıyor ve birleşiyorlar. Devletler bağımsızlık, milletler kurtuluş, halklar devrim istiyor. Gelişme yönü budur ve tarihin bu akımını hiç bir güç durduramıyacaktır.

Her türlü uşaklık politikası, teslimiyet ve uzlaşma bir bir yıkılacaktır. Bunu yıkacak olan en başta işçi sınıfımız ve genis halk yığınlarıdır. Devrim isteyen kitleler, iki süper devlete karsı kararlı olarak mücadele edeceklerdir. Çünkü Türkiye devrimini boğmak isteyen dış kuvvetler iki süper devlettir. Amerikancı MC iktidarı ve revizyonist elebaşıları, onların beşinci kcludur.

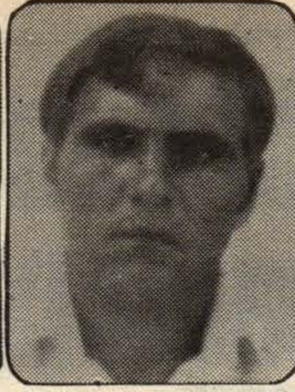
Helsinki'deki barış ve yumuşama palavraları kimseyi uyutamıyacaktır. Emperyalist ve sosyal-emperyalistler, barıştan ne kadar çok söz ederlerse, savaş o kadar cok yakınlaşmaktadır.

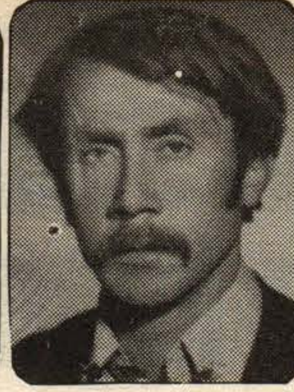
MC hükümeti ve 12 Mart generalleri, Yunanistan'a karşı kara savaş bayrağı, iki süper devlete karsı ise beyaz teslim bayrağı sallıyorlar.

Türkiye halkı ise, iki süper devlete karsı bağımsızlık ve yurt savunması bayrağını yükseltiyor, Yunan ve Kıbrıs halklarına ise dostluk bayrağı sallıyor.

Sendikacılar tahliye edilmedi

Şamil İlter

Mustafa Tüfekçi

Mehmet Öncül

Ali Akagündüz

Toprak-İş Yöneticilerine Hürriyet!

Sazlıköy toprak işçilerinin direnişini yönettikleri için tutuklanan dört sendikacının duruşması 29 Temmuz günü Söke'de yapıldı. Savcı, Toprak-İş yöneticilerinin, direnen Sazlıköylülerin yerine çalıştırılmak istenen işçileri tehdit ettiklerini iddia etti. Toprak-İş Sendikası Başkanı Şamil İlter, savcıya şöyle cevap verdi:

«Aslında bu iddia Hilmi Fırat'ın ve adamlarının kafasından çıkmıştır. Şimdiye kadar köle muamelesi yapılan işçilerin direnişe geçmeleri, ağa Hilmi Fırat'ın yüreğine ateş düşürmüştür. İşte o, bu yüzden hayali suçlar yaratmıştır. Bununla da yetinmemiş, Ankara'ya heyetler yollayarak Sendikamızın kanunsuz olduğunu ileri sürmüş, kapatılması için davalar açtırmıştır. Yedi aydan beri faaliyet gösteren ve kanunsuz sayılmayan sendikamız işçiler direnişe geçince ağa Hilmi Fırat'ın isteği üzerine kanunsuz sayılıp kapatılması için faaliyete geçilmiştir.

GREV HAKKI
DAYIBAŞILIK KALKSIN
8 SAATLİK İŞ GÜNÜ
SİGORTA HAKKI
EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET
İŞ GÜVENLİĞİ

«Sazlıköy toprak işçilerinin beş gün sürdürdükleri ve benim de içinde yer aldığım direniş, çalışma hürriyetini tehdit değildir ve öyle gösterilemez. Bu meşru direnme hareketi, 35 bin dönüm toprağı zaptederek Sazlıköylüleri topraksızlığa mahkum eden, bir deste otu bile onlara vermeyen, ölülerine gömülecek yer bırakmayan, istediği zaman Sazlıları çiftliğine sokan, istemediği zaman sokmayan, toprak işçilerinin ekonomik ve demokratik haklarının hiç birini tanımayarak onları düşük ücretle çalıştıran ağa Hilmi Fırat'ın ve onunla aynı yolu izleyen ortakçıların ve dayıbaşılarının sömürü ve baskılarına karşı yapılmıştır. Bir avuç sömürücü zalimin binlerce işçiyi açlığa mahkum etmek istemelerine karşı direnmek en meşru bir davranıştır.

«Hilmi Fırat ve ortakçıları işçilerin direnişini kırmak, onları birbirine vurdurmak için ısrarla dışardan işçi getirdiler. Ama düşündükleri oyun sökmedi. Çünkü sendikamız Toprak-İş kurulduğu günden beri, toprak işçilerini ağaların bölücü davranışlarına karşı uyanıklığa ve mücadelede birlik olmaya çağırmıştır. İşte bu sebeple dışardan gelen işçiler Sazlılıların direnişini görüp, «bu dava bizim de davamızdır» diyerek direnişteki işçi kardeşlerine sevgi gösterilerinde bulunarak geri dönüp gittiler. Hatta Acarlardan getirilen işçiler arabalarından inerek Sazlılı işçilerle kucaklaşıp direniş yerinde bir müddet birlikte oturdular.

«Direnme hareketinde daha ilk günden itibaren yer aldım. Devrimci bir sendikacı olarak bu benim en doğal hakkım ve görevimdir. Analarının ak sütü gibi helal hakları uğruna sendikamızın önderliğinde mücadeleye giren Sazlıköyü toprak işçileri sıkı birlikleri ve disiplinli davranışlarıyla ağanın ve ortakçılarının işçileri birbirleriyle çatıştırma oyunlarını boşa çıkarıp bozdular.

«Burada yargılanmamızın sebebi, bir suç işlenmiş olması değil, ağanın sömürü ve zulmüne karşı toprak işçileriyle birlikte direnmemizdir. Tekrar söylüyorum. Bu davranış suç değildir. Çünkü ağaları dize getirmenin yolu onlara karşı direnmektir. Ağa zulmünden kurtulmak için toprak işçilerinin elinde bu hektan başka bir hak yoktur.»

Sendika yöneticisi Mehmet Ünal Öncül ise, şöyle dedi:

«Ülkemizde sayıları birbuçuk milyonu aşan tarım işçileri, bir avuç ağa ve bey ve onlarla menfaat ilişkisi içinde bulunan kahya ve dayıbaşıların keyfi uygulamalarına terkedilmiştir.

«Bunun neticesinde tarım işçileri hiç bir kanunî dayanağı olmayan dayıbaşıları vasıtasıyla kıştan borçlandırılarak işgüçlerini serbestçe satma imkanından yoksun, küfürle, dayakla, kaç parsya çalıştıklarından habersiz, yıllar yılı insafsız ve azgın bir sömürü altında ortaçağ benzeri bir hayatı sürdüregelmiştir.

«İşte bu insafsız gerçekleri görüp, bu gidişe dur demek için tarım işçilerinin bağrından doğan Toprak-İş Sendikası, tarım işçilerini birlik ve beraberlik bayrağı altında örgütleyerek, işçilerin ekonomik ve demokratik taleplerl doğrultusunda ağalara, beylere ve dayıbaşılara karşı işçilerle omuz omuza mücadeleye atılmıştır. Burada bulunmamın sebebi tarım işçilerini ağalara karşı savunmamdır.»

Toprak-İş eski başkanı Mustafa Tüfekçi, şunları söyledi:

«Ben Toprak-İş Sendikasının kurucu üyesi bir tarım işçisi olarak, Sazlıköy tarım işçilerinin yaptıkları direnişin başından itibaren içinde yer aldım. Sazlıköy ve dışardan gelen işçi kardeşlerimin bu haklı davasında senelerdir onları boğaz tokluğuna çalıştıran hattâ evindeki kuzusuna yedirmek için biçtiği bir demet otu dahi ellerinden alıp, Azmak'daki balıklara atan, on binlerce dönüm toprağa hükmeden ve bu toprakları işçilere karşı bir silah olarak kullanan toprakağası Hilmi Fırat'a karşı yapılan haklı bir direnişten nasıl ayrı kalabilirim.»

Diğer sendika yöneticisi Ali Akagündüz de savcının iddialarına cevap vermiş ve tarım işçilerinin haklı mücadelesini desteklediğini açıklamıştır.

Diğer sanık işçiler ise, savcının iddialarına cevap verdiler. İşçiler direnişlerinin haklı olduğunu, haklarını almak için direnişte bulunduklarını belirtmişlerdir.

Duruşma sırasında Ali Akagündüz dışındaki üç sendikacı arkadaşın tutukluluklarına devam kararı alınmış ve mahkeme 15 Ağustos 1975 gününe ertelenmiştir.

Duruşma salonunda ve Adliye koridorlarında yüzden fazla toprak işçisi birikmişti. Toprak işçileri, sendikacıların serbest bırakılmasını dört gözle beklemektedirler. Bütün ilerici kuruluşlar, bütün ilerici ve demokratlar, sendikacıların serbest bırakılması için mücadeleye devam etmelidirler. Toprak-İş yöneticilerine hürriyet!

Mahkeme zabıtlarından...

Maznune Hanım Karakuş'dan müdafaası soruldu: Olay tarihinde ben de diğer işçi arkadaşlarım gibi, bugüne kadar verilmiş ücretlerin yetersiz oluşu ve birçok sosyal hakkımızın verilmeyişi nedeniyle, bu hakların elde edilmesi bakımından girişilen direnme hareketinde ben de harekette bulundum. Ve diğer işçilerin hareketini destekledim...

Maznune Fadime Yılmaz'dan suçu anlatıldı savunması soruldu: İşçi ücretlerinin az olması ve sosyal hakların verilmemesi bakımından arada bulunan dayıbaşılarına ve toprak sahiplerine karşı direnmede bulundum. Biz işçiler zaten bugünü bekliyorduk.

Tanık Sıthi Çev'den... soruldu: Ben Türkçeyi tam olarak bilemem. Bu sebeple ifademi yavaş vereceğim dedi... Tanık kendisinin de işçi olduğunu, tarlada çalışırken hak aradığını belirtti.

Ağaların, beylerin adaletini istemiyoruz

Toprak-İş Sendikası yöneticilerinin duruşmasından önce toplantılar düzenleyen, bildiriler yayınlayan pek çok kuruluş, sendikacıların serbest bırakılmasını talep ettiler. Ankara'da bir basın toplantısı yapan sekiz örgüt ve sendikası adına bir konuşma yapan Toprak-İş Ankara temsilcisi Ömer Faruk Ciravoğlu, şunları söyledi:

«Sazlıköydeki direnişle birlikte alevlenen mücadele bütün yurda yayılacaktır. Ne Sazlıköy'deki, ne Erzincan'daki ve ne de İkizkuyu-daki köylüler yalnız değildir.

Hilmi Fırat ve onun gibilerinin kiralık adamları, sırtlarını dayadıkları, kendilerini Milliyetçi Cephe diye adlandıran iktidar partileri topluluğu varsa, yoksul köylülerin de milyonlarca dostu var. Çünkü bu dava yalnız toprak işçilerinin değil, bütün halkın davasıdır.

Yurdumuzda beylerin, ağaların sözde adaletini istemiyoruz.»

İstanbul'da bir basın toplantısı düzenleyen altı kuruluş ise hazırladıkları bildiride şunları belirttiler: Türkiye'de demokrasiden, hürriyetten söz eden ağalar, beyler, parababası patronlar ve bunların revizyonist yardakçıları kimseyi aldatamazlar. Nerede demokrasi. Nerede hürriyet! 6 ay önce kurulan TOPRAK-İŞ sendikası yöneticilerinin bir ayakları hapishanede çıkmadı.»

İzmir'de bir bildiri yayınlayan dokuz kuruluş şöyle diyorlardı:

«Şimdi size soruyoruz: Gerçek suçlular yıllardır tarım işçilerini köle gibi çalıştıranlar, onları açlığa mahkum etmek isteyenler, toprak ağalarının isteği üzerine hamile kadınları dahi coplattıranlar ve sendikacıları tutuklattıranlar mıdır? Yoksa, tarım işçilerinin haklarının alınması uğruna mücadele edenler midir?»

Samandağ'da bir bildiri yayınlayan, Yurtsever Halk Derneği, Samandağ Memurlar Derneği ve ikiyüz kadar emekçi, bütün ilerici ve demokratları Toprak-İş yöneticilerinin serbest bırakılması için yurt çapında mücadeleye çağırdılar.

İŞTE İSKENDERUN DEMİR-ÇELİK ' TE DÖNEN SÖMÜRÜ VE ZULÜM ÇARKI

Bu çarkın dişlileri arasında yüzlerce işçi kardeşimizin kanı ve canı var

Bu sayımızda İskenderun Demir-Çelik İnşaatlarında çalışan işçi arkadaşların mektuplarını yayınlıyoruz. Bu mektupların dışında fazla bir şey söylemeye gerek yok. Onlar, içinde yaşadıkları bu çarkı, bu cehennemi herkesten daha güzel ortaya koyuyorlar. İnsafsız sömürü, iş cinayetleri, kanunsuzluklar, cenazesi bile hastahaneye alınmayan işçilerin durumu, yetim kalan yavrular, kantin sömürüsü, sarı sendikaların ihanetleri. Bir avuç parababasının keyfi ve zenginliği uğruna binlerce, onbinlerce insanın çektiği zulüm ortada.

İskenderun'daki çark, yüzlerce işçi kardeşimizin kanı ve canı üzerinde dönmektedir.

Ama bu çark da bir gün işçilerin ve köylülerin çelikten kollarıyla kırılacaktır.

İŞ KAZASI DEĞİL, SÖMÜRÜCÜLERİN CİNAYETİ

İskenderun Demir-Çelik İnşaatları şimdiye kadar altı yüze yakın işçi kardeşimize mezar oldu. Yüzlerce işçi bu inşaatlarda sakat kaldı. Bütün bunlara rağmen iş kazalarına karşı hiç bir tedbir alınmadı. Patronlar işlerinin yürümesi uğruna can güvenliğimizi hiçe saydılar.

26 Haziran perşembe günü ENTES'te çalışan Elbistanlı Mehmet, üstüne düşen dört tonluk demirin altında kemik ve et yığını haline geldi.

Bu cinayetten önce işçiler, «Bu makara 150 kiloyu kaldırır, bu dört tonluk demiri kaldıramaz» demişlerdi. Ustabaşının «Taşır» demesi üzerine halat gerildi ve kancanın eğilmesiyle yere düşen dört tonluk demir Mehmet kardeşimizin ölümüne sebep oldu.

Mehmet'in ölmesi üzerine işçiler işi bıraktılar. Arkadaşlarının etrafına toplanan işçilere bir mühendis «Ne olmuş yani, haydin herkes işinin başına» diye bağırınca bu, bardağı taşıran son damla oldu. Mühendis canını zor kurtardı.

Yüzlerce işçi, arkadaşlarının cenazesini «Kahrolsun patronlar» diye haykırarak omuzladılar. Cenazeyi İskenderun SSK hastahanesine getirdiler. SSK doktorları kapıyı açmayınca zaten hiç bir güvenlikleri olmayan işçiler, kapıyı kırıp içeri girdiler. Daha sonra bütün şantiyelerin işçileri geldiler ve İskenderun garajına kadar yürüyüş yaptılar. İşçiler hep bir ağızdan «Kahrolsun faşist MC iktidarı», «Kahrolsun patronlar» diye bağırdılar. Böylece işçi kardeşlerinin cenazesini uğurladılar. Bu arada patron sendikası ASYM İŞ'in Başkanı Bayram Sökmen işçiler tarafından kovuldu.

Ertesi gün, ENTES'te hiç bir işçi işbaşı yapmadı.

Patronların bize reva gördüğü bu hayat çok sürmeyecektir. Demokratik halk devrimi patronları ve tüm sömürücü zalimleri kahredecektir.

A. Güler - İSKENDERUN

BİZİM CANIMIZ CAN DEĞİL Mİ?

İskenderun Demir-Çelik Tesislerinde patronların can güvenliğini sağlamamaları yüzünden bir işçi kardeşimizi daha kaybettik. Arkadaşımız Mehmet, ENTES şirketinde boruculuk olarak çalışmaktaydı.

Arkadaşımız 10 : 30'da ölmüş, fakat savcı 15 : 30'a kadar olay yerine gelmemiştir. Bunun üzerine işçiler arasında bir huzursuzluk başlamıştır. Tam bu sırada savcının şantiyede kahve içtiği öğrenilmiştir. Bunun üzerine işçiler şantiyeye yürümüşlerdir. Savcı ise arka kapıdan kaçarak olay yerine gitmiştir. Bu arada arkadaşımızın cesedi 5 saat ortada bekletilmiştir.

Daha sonra Ferudun-Erdem Şirketindeki işçilerin de katılmasıyla arkadaşımızın cesedi Müdüriyetin önüne getirilmiştir. Burada üç dakika saygı duruşunda bulunan işçiler «Kahrolsun patronlar, Katil patronlar, Can güvenliği istiyoruz» diye bağırmışlardı. Cenaze konvoyunun en önünde giden arkadaşların ellerinde tuttukları pankartta da «Bu bir iş kazası değil, işveren katliamıdır» yazısı yer almaktaydı. Bu arada işçilerin yürüyüşünden telaşa kapılan patronların haber vermesi sonucu jandarma geldi ve yürüyüşü kontrol altına almaya çalıştı. Bu da bize jandarmanın kimin jandarması olduğunu göstermektedir.

İskenderun'dan Bir Grup İşçi

BİR DAHAKİ SEFERE HEP BERABER

Hiç bir sosyal hakkımız yok. Yıllardır işçi kardeşlerimizin kanları ve canları pahasına kazanılan haklar alçakça çiğneniyor. Bizler çalışırken güneş nasıl çatır çatır yakıyorsa o hainler de haklarımızı böyle yiyorlar.

15 Mayıs akşamı 60 amele paydostan sonra. ücretlerimizin artması için şantiyenin önünde toplandık. Ama başımızda patron taraflısı çavuş bulunuyordu. Patrona sadece ücretlerimizin artmasını istiyoruz dedik. Patron, hemen burayı terketmemizi, rahatımıza bakmamızı ve ücretlerimize zam yapacağını söyledi. Biz, eğer sözünü tutmazsa nasıl alacağımızı bildiğimizi söyledik.

Ay sonu geldi, maaşlarımızı aldık. gördük ki, tüm patronlar gibi bizim patron da alçak bir yalancı imiş. Kendi uşaklığını yapanlara gizli para ödedi. Bütün bunlar bize bir şey öğretmedi mi? Öğretti, nasıl öğretmez. Patronlardan hakların böyle yalvarıp yakarmayla değil, kararlı ve mert bir birlikle alınacağını öğretti.

Birinci toplanışımız paydostan sonra oldu. Maksadımız kimseye en küçük bir zararımızın dokunmamasıydı. Biz işçiler, herkesi kendimiz gibi iyi niyetli zannediyorduk. Olmadı, bu zannımızda yanıldığımızı anladık.

15 Haziran sabahı ikinci hamlemizi yapıp direnişe geçtik. Toplandık, amele olarak işi durdurduk, hiç bir arkadaş çalışmadı. İlkönce patron neye uğradığını bilemedi. Yardımına koşacak uşakları pek yoktu içimizde. Patron, önce yanımıza yaklaşmaya bile cesaret edemedi. Bizler bu direnişimiz böyle giderse kendi haklarımızı alacağımız gibi başka işyerlerinde çalışan 600 işçinin de mücadelesine öncülük edeceğimizi düşünüyorduk ki, patron çıktı karşımıza. «Çalışan çalışır, çalışmayan gelir çıkışını alır» dedi. Biz işin içinde bir oyun olduğunu hemen anladık, aramıza bakındık. Çavuşun biri yoktu. Yolunu bulup kaymıştı aramızdan. Patrona harekete önayak olanları ispiyonlamış kendisinin Osmaniye'den işçi getirebileceğini söylemiş. Daha sonra satılık çavuş başta olmak üzere bir iki adamı «Haydin çalışalım» demeye başladılar.

Bu seferde alamadık haklarımızı. Başaramadık mücadeleyi. Sebebi gereği gibi bilinçli olmamamızdı. Her zaman olduğu gibi içimizden bazı arkadaşların çıkışı verildi veya kendiliğimizden çıkışımızı almamız için baskı yapıldı. Başarısızlığımızın bir başka sebebi de bizim gibi hergün ezilen kalıpçı, demirci sıvacı, boyacı gibi arkadaşların bize destek olmamalarıydı. Çünkü daha önce onlar da bizim gibi direniş yapmışlar ve o zaman da bizler seyirci kalmıştık.

Bir dahaki sefere hep beraber.

Bir İnşaat İşçisi - İSKENDERUN

BİR DE KANTİN AĞALARI VAR

Sömürü İskenderun Demir-Çelik inşaatında katmerlidir. Patronların sömürüsü yetmezmiş gibi, bir de işçilerin zaruri ihtiyaçlarını karşılamayan kantin ağaları bizleri sömürmektedir.

Önce şunu söyleyelim ki, bu kantinleri patronların adamları işletmektedir. Patron, Demir-Çelik'ten kantin açma izni koparır, bunu da kendi adamına açtırır. Veya hava parasını kim fazla verirse ona açtırır.

Bu kantinlerde bizlerin ihtiyacına cevap vermeyen herşey bulunur. Bulunan ihtiyaç maddelerinin hepsi piyasadakilerin en kötüsüdür ve piyasadaki fiatından kat kat fazlaya satılır.

İhtiyacımız olan şeyleri almak için güneş altında dakikalarca (zaten çok az bir zaman olan dinlenme zamanımızın yarısı kantin önünde beklemekle geçiyor) sıra beklerken ilerden bir ustabaşı, şef veya bir patron köpeği geldiğinde bizler hiçe sayılıp, önce bu torpillilerin işi görülmektedir.

Aldığımız domates, ekmeği yiyecek bir yerimiz bile yok. Mecburen, yolun kenarından uzak bir yerde, tozun toprağın içinde, güneş altında yemeğimizi yiyoruz.

Kantinlerde bir öğün yemek, 7,5 liraya malolmaktadır. Bu yüzden, yediğimiz, üç günlük bayat ekmekle domates olmaktadır.

Toplu sözleşme yetkisi alan ASYM-IŞ Sendikası bizlerin hiç bir talebimizle ilgilenmediği gibi bu talebimizle de ilgilenmemektedir.

Kantin ağalarının keyfi zamlarına son! Pahalılığa son!

Cafer Çınarcı

TSİP revizyoni
Sosyal emperya
reklam acentas

Dergimizin 15. sayısında, «Oltanın Ucundaki Yem : 10 Milyar liralık Sovyet Kredisi» başlıklı bir yazı yayınlandı. Dergimizin bu yayını, TSİP revizyonistlerini telâşlandırmış. «Kitle» dergisi, 68. sayısında, Sovyet kredilerini savunmak, bu arada TİP revizyonistlerinin verdiği açıkları kapatmak için bin bir dereden su getiriyor.

«Yürüyüş» dergisi gibi TSİP revizyonistleri Sovyet kredilerinin «kamu sektörüne verilmesi yaygarasını yapıyorlar. Revizyonistler, yabancı kredilerin doğrudan doğruya Vehbi Koç'lara değil'de Vehbi Koç'ların devletine verilmesini bir marifet gibi gösteriyorlar. Peki, bugün Türkiye'de devlet kapitalizmi, işbirlikçi burjuvaziye ve toprak ağalarına hizmet etmiyor mu? Revizyonistler, «kamu sektörü» gibi sınıflarüstü devlet safsatalarıyle, bu gerçeği örtbas etmeye çalışıyorlar. Daha da ileri giderek, devlet kapitalizmini besleyen kredilerin, «halktan halka katkılar» olduğu yalanını savuruyorlar.

Revizyonistlere sormak istiyoruz: İskenderun, Seydişehir, Aliağa gibi tesislerin inşasında, Sovyet kredileri ihale bedeli olarak kimlere dağıtılıyor? Bu tesislerin üreteceği demir, çelik, alüminyum, çimento gibi maddelerden hangi sınıflar yararlanacak? Anlaşılan siz, Rus kredisiyle semiren bürokrat ve müteahhitleri halkla karıştırıyorsunuz. İskenderun'da, Seydişehir'de, Aliağa'da çalışan, işten atılan, iş kazalarında ölen halkımızın alınteri, işte bu bürokrat ve müteahhitlerle Sovyet sosyal-emperyalistlerinin cebine giriyor.

GERİ ÜLKELERİN TARIM ÜRÜNLERİNİN VE HAMMADDE KAYNAKLARININ YAĞMASI

TSİP revizyonistleri, Sovyet kredilerinin karşılığının, «tarım ürünleri ya da emperyalist pazarlarda satış olanağı bulunamayan mallar»la ödenmesinin «şart koşulduğunu» marifetmiş gibi söylüyorlar. Elbette mal olarak ödemeyi şart koşacak! Çünkü sosyal-emperyalistler bu yolla hem Türk parasının degerindeki düşmelerden korunuyorlar, hem de tarım ürünlerimizin ve diğer hammaddelerimizin düzenli bir şekilde kendilerine akmasını sağlamış oluyorlar. Başka bir deyişle, Sovyetler, tarım ürünlerimizin ve hammadde kaynaklarımızın bir bölümü üzerinde yıllar boyu **tek alıcı** haline geliyorlar. Bu kredilerin ve bunu izleyecek olanların ödenme süresi boyunca, üretimimizin önemli bir bölümünü, düşük fiyatlarla Sovyetlere teslim edeceğiz. Hem de, Sovyet tarımının kötü durumda bulunduğu, tahıl üretiminin düşüş gösterdiği, Sovyetlerin bu yıl 31 milyon ton tahıl ithal etmek zorunda kaldıkları bir sırada:

TSİP revizyonistleri, sanayileşmiş emperyalist ülkelerin, hammadde ve tarım ürünleri ihtiyaçlarını geri ülkelerden sağlamak için kullandıkları tipik sömürü yöntemlerini, sözümona Sovyet cömertliği diye yutturmaya çalışıyorlar. Revizyonistlere sormak istiyoruz : Hitler Nazileri, Orta Avrupa ve Balkanları aynı yöntemlerle sömürmediler mi? AİD, Dünya Bankası ve Konsorsiyum gibi Amerikan emperyalist kuruluşları, 1945'ten bu yana dünyanın geniş alanlarını aynı yöntemlerle sömürmüyorlarmı?

TAM BİR CANKURTARAN SİMİDİ

TSİP revizyonistleri, bir yandan MC sözcülerinin, beri yandan «Yürüyüş» dergisinin, bu kredinin bir «cankurtaran simidi» olduğunu ifşa etmelerine çok kızmışlar. Bunun yerine, çok parlak olduğunu sandıkları bir kanıt ileri sürüyorlar: Bu krediler uzun vadeli yatırımlarmış ve meyvalarını toplamaya MC hükümetinin ömrü yetmezmiş!

Revizyonistler, tıpkı faşistler gibi, «hükümetler gider, devlet kalır» mantığı güdüyorlar. Çünkü onlar, Sovyet kredileriyle beslenen bir bürokrat burjuvazinin, gerici hâkim sınıfların devletini **içten** ele geçireceğini umuyorlar. Onlar bu yolla halkın devrimci mücadelesinin söndürüleceğini. Sovyet işbirlikçisi bir sosyal-faşist diktatörlük kurulacağını ve bu sayede **meyvaları kendilerinin toplayacağını** umuyorlar. TSİP revizyonistlerinin Sovyet kredilerinin uzun vadeli «olumlu katkıları» «uzun vadede bu kredilerin neler getirebileceğinden» söz etmelerinin anlamı budur.

Sovyet kredileri, Türkiye'de devlet kapitalizmini güçlendirmekte, hâkim sınıfların elindeki sömürü, baskı ve zulüm araçlarını arttırmaktadır. Sovyet kredileri, sermaye ve mal darlığı içinde bulunan hâkim sınıfları temel yatırım ihtiyaçları açısından rahatlatmaktadır. Sovyet kredileri kısa vadeli harcamalar için verilmemekle birlikte, MC hükümetinin başka kaynakları kısa vadeli harcamalara, özellikle Kıbrıs'a ayırabilmesini sağlamaktadır. Bu bakımdan Sovyet kredileri, kısa vâdede olsun, uzun vâdede olsun, MC hükümeti için olsun, hâkim sınıfların gerici devleti için olsun, tam bir cankurtaran simididir.

Proleter Devrimci Aydınlık dergisi, 30 Mart 1971 tarihli 36. sayısında şöyle yazıyordu :

«Bugün için iktidar, ABD emperyalizminin kontrolü altındadır. Bununla beraber, diğer emperyalist ülkelerin Türkiye'de kendilerine bağlı sermaye gurupları meydana getirdiğini görüyoruz. Özellikle Türkiye'deki Sovyet yatırımları üzerinde durmalıyız. Sovyetler Birliği, Türkiye'ye yatırdıkları sermayenin, yakında ABD yatırımlarını geçeceğini ummaktadır. Sovyetler, Aliağa rafinerisi ve İskenderun Demir-Çelik tesisleri gibi büyük yatırımlardan sonra, muhtemelen Sivas'ta kurulacak olan dev demir-çelik tesislerinin ihalesini de almayı planlamaktadır. Bütün bu yatırımlarda Türkiyeli işçilerin emeği sömürülmekte ve Türkiye'deki bü-

Revizyonistler ayağınızı denk alın yoksa halk kendine kalkan elleri kırmasını bilir

13 Temmuz 1975 pazar günü, içlerinde TSİP İzmir İlçe Yönetim Kurulu üyesi Aybey Takan, TSİP Bornova İlçe Yönetim Kurulu üyesi Şefik Mas'ın da bulunduğu bir revizyonist güruhu EGE DGB'yi basmaya yeltenmişlerdir. Dernekte bulunan üç arkadaşı HALKIN SESİ'nde çıkan yazılardan dolayı tehdit etmişlerdir.

Yine TSİP'li revizyonistler 20 Temmuz 1975 günü, Serinkuyu semtinde bir salonda oynanan oyun arasında HALKIN SESİ satan devrimcilere saldırmışlardır.

Revizyonistler, işi İzmir Hatay Kültür Derneğindeki devrimcileri ölümle tehdit etmeye kadar vardırmışlardır. Fakat devrimcilerden gereken cevabı almışlardır: «Halkın kurtuluşu için hayatlarını adamış olan devrimciler üç buçuk işbirlikçi revizyonistin tehditlerinden yılmazlar ve onlara hakettikleri cevabı verirler.»

TSİP revizyonistleri Mersin'de de sosyal-faşist saldırılara girişmişlerdir. TSİP dönekleri, Mersin'de Halk Birliğine ve Adana Yüksek Öğrenim Kültür Derneğine saldırılarda bulunmuşlardır. Mersin, Adana, İskenderun Halk Birlikleri, Samandağ Yurtsever Halk Derneği ve Tarsus Devrimci Gençlik Birliği yayınladıkları ortak bildiride «revizyonistler bu hareketleri, dünya halkları üzerinde sömürü ve tahakküm peşinde koşan Sovyet sosyal-emperyalizminin yerli uşakları olduklarından yapmaktadırlar.» diyerek revizyonistlerin gerçek yüzlerini ortaya sermişlerdir.

Son olarak 29 Temmuz Salı günü Genç Sosyalist Birliğinden 15 kişilik bir grup Ege DGB'yi basarak camları ve içerdeki eşyaları kırmışlardır. İçerdeki devrimciler beş kişi olmalarına rağmen, saldırgan sosyal-faşistlere hakettikleri cevabı vererek onları kaçırtmışlardır.

Revizyonist dönekler, size son olarak ihtar ediyoruz: Bir daha herhangi bir devrimci örgüte, herhangi bir devrimciye, herhangi bir yurtsevere, ilericiye saldıracak olursanız en sert cevabı alacaksınız. Ayağınızı denk alın, halk kendine kalkan elleri kırmasını bilir.

TSİP REVİZYONİSTLERİ BLOKSUZ TÜRKİYE'Yİ SAVUNAN YURTSEVERLERE SALDIRIYORLAR

TSİP'in dönek elebaşıları, İzmir'deki anti-emperyalist mitingi dağıttıktan ve devrimcileri polise ihbar ettikten sonra şimdi de kalkmışlar utanmadan bu miting üzerine yazı yazıyorlar. Onlar yazdıkları yazıda şöyle diyorlar:

«Ne Amerika Ne Rusya, Ne Amerikan çizmesi ne Rus çizmesi, Kahrolsun iki süper devlet, Bloksuz Türkiye gibi faşistlerin kullandığı sloganlar yazılmıştır.» (Kitle, sayı 68)

TSİP revizyonistleri böylece iki süper devlete karşı çıkan ve gerçek bağımsızlığı, bloksuzluğu savunan ve efendileri sosyal-emperyalistlerin köpekliğini kabul etmeyen bütün devrimcilere, bütün halktan yana kişilere, bütün yurtseverlere, işçilere, köylülere âdice saldırmaktadırlar. Aynı zamanda onlar, bağımsızlık mücadelesi veren bütün halklara ve bloksuzluk siyaseti izleyen sosyalist ülkelere de düşman olduklarını ortaya koymuşlardır.

Bloksuz dış
Bloksuzluk po
per devlete k
nın, Üçüncü D
nında olmak
tarafsız olma-
Sovyet sosy
yanında ve hi
detmektir.

Bloksuz ülke
nin büyük ç
maktadır. Blo
nun bugün 77
süper devlet
varlığından şi

Kamboçya
rarının üçü
deniyor:
«... Kamb
Kongresi, K
Silâhlı Kuv
nın milli k
barışçı, ta
ve toprak
Kamboçya

mi:
izmin

...ük burjuvaziyle birlikte Sovyetler Birliği'nde te- ...ekkül etmiş olan yeni burjuvazi de bu sömürü- ...'en pay almaktadır. Önümüzdeki dönemdede, Türki- ...e'de Sovyet sermayesine bağımlı bir yerli tekel- ...i sermaye grubu v bürokrat kadrolar da orta- ...a çıkacaktır. Türkiye'de önümüzdeki gelişmeleri, ...Orta Doğu'da çok önemli menfaatleri ve çeşitli ...ları olan Sovyet sosyal-emperyalizmi de hiç ...üphesiz önemli ölçüde etkileyecektir.»

Dört yıl önce yapılmış bu tahlil ve tesbitlerin ...lanca önemi, bugün ortaya çıkmış bulunuyor. ABD ...emperyalizmi Orta Doğu'da buhran içindedir. NA- ...TO'nun güney kanadı dağılmıştır. Öte yandan Sov- ...yet sosyal-emperyalizmi, bulanık suda balık av- ...lamakta, kâh Kıbrıs meselesinden yararlanarak, kâh kredi oltasını kullanarak ülkemizi boyunduru- ...ğu altına almaya çalışmaktadır. Revizyonistler ise, halkın gücüne güvenmeyen ve devrime inanmayan teknokratlarla sendika ağalarına Sovyet yardımının propagandasını yapmakta, bürokrat burjuvazi için- den taraftar toplayıp devlet mekanizmasının kilit noktalarını ele geçirmeye uğraşmaktadırlar.

Çekoslovak halkı yedi yıldır Rus işgali altında yaşıyor. İşçiler, köylüler, demokratlar, yurtseverler, herkes sorularımıza cevap yazmalıdır!

20 - 21 Ağustos 1968, Çekoslovakya'nın Sovyet sosyal- emperyalistleri tarafından işgal edildiği tarihtir. Bugün aradan yedi yıl geçmesine rağmen Rus işgali Çekoslovakya'da devam ediyor. Bütün işçiler, köylüler, devrimciler, yurtseverler dergimizin aşağıdaki sorularını en kısa zamanda cevaplandırarak dergimize yollamalıdırlar.

SORULAR :

1. Çekoslovakya'nın Rusya tarafından işgal edilmesi üzerinden 7 yıl geçti. Çekoslovakya hâlâ Rus işgali altındadır. Siz, Rusya'nın Çekoslovakya'yı işgal etmesi olayı hakkında ne düşünüyorsunuz?
2. Rusya'nın bugün bütün dünyada yürüttüğü siyaseti nasıl karşılıyorsunuz? Sizce bu siyaset dünya halklarının zararına mıdır, değil midir?
3. Türkiye açısından Rusya'nın bir tehlike olduğunu söylemek gerekir mi? Yoksa bunun tersi mi söz konusudur?

HALKIN SESİ DERGİSİ SAHİBİ
İLKER SÜMERKAN

TSİP revizyonistlerinin halk düşmanı yüzlerini açığa çıkaralım

...tika ne demektir? ...ası demek iki sü- ... dünya halkları- ...ya ülkelerinin ya- ...ektir. Bloksuz ve ... amaç, ABD ve ...empreyalistlerinin ...tinde olmayı red_

... dünya ülkeleri- ...luğunu oluştur- ... ülkeler grubu- ...i vardır. Her iki ...loksuz ülkelerin ...çidir.

...i Kongresinin ka ...maddesinde şöyle

...Olağanüstü Milli ...çya halkı ve Halk ...inin, Kamboçya'- ...şu için, bağımsız, ... egemen, bloksuz ...lüğüne sahip bir ...rini kabul ettiği- ni ve bu isteği saygıyla karşıladığı- nı coşkunlukla ilân eder.»

Kararın dördüncü maddesi ise şöyledir:

«Olağanüstü Milli Kongre, dış politika konusunda yeniden ve kuvvetle şunu belirtir: Kamboçya, ısrarla bağımsızlık, barış, tarafsızlık ve bloksuzluk politikası izleyecektir ve hiç bir şekilde yabancı bir ülkenin Kamboçya'da askeri üsler kurmasına izin vermeyecektir. Kamboçya'nın içişlerine yapılacak her türlü yabancı müdahaleye karşı kararlı olarak mücadele edilecektir. Kamboçya'ya karşı askeri, siyasi, ekonomik, kültürel, toplumsal ve sözümona «insani» nitelikte her türlü yabancı yıkıcı faaliyetlerine ve saldırılarına karşı kararlı olarak mücadele edilecektir. Kamboçya, başka ülkelerin iç işlerine karışmıyacak ve başka ülkelere karşı yıkıcı faaliyet ve saldırıda bulunmayacaktır. Kamboçya, her ülkenin tam eğemenliğe sahip olması ilkesine ve kendi işlerini kendi düzenlemesi hakkına tam bir saygı gösterir.

İşte devrimci bir ülkenin dış politikası budur ve dünyanın her yerinde sosyal-emperyalistleri korkutan da budur.

«CIA SOSYALİZMİNDEN» SOSYAL-EMPERYALİZM ACENTALIĞINA

Sahte «Türkiye Komünist Partisi»nin radyosu «Bizim Radyo», üç ay öncesine kadar TSİP elebaşılarından «CIA sosyalisti» diye söz ediyordu. Fakat son günlerde bir değişiklik oldu. Revizyonist radyo, TSİP'i desteklemeye başladı. Burdan da anlaşılıyor ki, TSİP elebaşıları sosyal-emperyalizm yardakçılığında «büyük bir başarı» kazandılar. Böylece iki gün öncesinin «CIA sosyalistleri» bugün sosyal-emperyalizm yardakçıları olduklarını tescil ettirebildiler. TSİP revizyonistleri emperyalistlerin kucağına oturmadan edemediklerini ispat etmiş oldular.

TKP revizyonistleri ise, «CİA sosyalisti» adını verdikleri ile koyun koyuna yattıklarını kendi ağızlarıyla itiraf ediyorlar:

BAĞIMSIZLIK DAVASINI HALKLARA UNUTTURAMAYACAKSINIZ

Angola'da Sovyet sosyal-emperyalistlerinin ve Portekiz revizyonistlerinin yol açtığı iç savaş devam ediyor. Başkent Luanda'da MPLA kuvvetleri için tank ve zırhlı araç boşaltan Sovyet gemileri halk tarafından yuhalanıyor. Ulusal kurtuluşcu FNLA ve UNİTA örgütlerinin yönetimindeki kuvvetler ise başkent üzerine yürüyor.

Ülkemizde, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin her cinayetini «sosyalizm» adına alkışlamayı âdet edinmiş olan TSİP revizyonistleri, MPLA'nın ve onu kışkırtan yeni çarların tutumunu göklere çıkarıyorlar. Onlar, Portekiz sömürgeci geleneklerini devam ettiren Portekiz revizyonistlerine övgüler düzüyorlar.

Revizyonist dönekler, Angola'nın gerçek milli bağımsızlığını savunan Çin Halk Cumhuriyetine iftiralar yöneltmekten de geri kalmıyorlar. Onlara göre, sosyal-emperyalistlerin ve Portekiz revizyonistlerinin emirlerine uymamak ve gerçek bağımsızlıkta direnmek, hiç de iyi bir şey değildir. Yirmi yıldır Angola halkının bağımsızlık mücadelesini destekleyen Çin Halk Cumhuriyeti'ne saldırıyorlar. Yüzyıllardır. Angola halkını katleden Portekiz sömürgecilerini göklere çıkarıyorlar. Onlara göre, Angola halkının kanını emen sömürge bürokratları ve kompradorları şimdi «Angola'da oturup da savaştan kaçmak isteyen» (Kitle, sayı: 68) masum Portekiz vatandaşları olmuşlardır.

Övgüsünü yaptıkları MPLA, öylesine «yurtsever»dir ki, kendi yurttaşlarına karşı savasmak için Portekiz sömürgecilerinin, ordusunun yardımını seve seve kabullenmektedir.

TSİP revizyonistleri, «sadece siyasi bağımsızlık Angola'ya ne getirecektir?» diye sorarak, bağımsızlığın uğrunda dövüşmeye değer bir şey olmadığını, sosyal-emperyalizmin himayesinde bir sosyal-faşist düzenin sözümona «sosyal kurtuluş» olarak benimsenmesi gerektiğini yaymaya çalışıyorlar. Onlara en iyi cevabı Vietnam halkının önderi Ho Şi Min veriyor: **«Dünyada bağımsızlık ve özgürlükten değerli hiç bir şey yoktur.»**

Revizyonistler! Ho Şi Min'in bu sözlerini ne Angola halkına, ne halkımıza, ne de dünya halklarına unutturamayacaksınız!

Zafer bağımsızlık uğruna yıllardır kanını döken Angola halkının olacaktır!

TSİP REVİZYONİSTLERİ DUVARLARDAKİ DEVRİMCİ SLOGANLARI SİLİYORLAR

Her gün geçtiğim Edirnekapı - Yıldıztabya yolundaki duvarlardaki devrimci sloganların revizyonistler tarafından karalandığını gördüm. Bu yoldaki duvarlara daha önce faşistler sloganlarını yazmışlardı. Son günlerde Devrimci Gençlik Birliği bunları silerek devrimci sloganları yazmış. Eskiden canımız sıkılarak geçtiğimiz yollardan şimdi heyecan ve gururla geçiyoruz. Upuzun yol bize kısacık geliyor.

Bugün sabah duvarlardaki devrimci yazıların revizyonistler tarafından karalanmaya çalışıldığını gördüm. DGB'nin tam Berec fabrikasının karşısına yazdığı «Kahrolsun faşist iktidar» sloganının üzerine, «Sendika seçme hürriyeti» yazmışlar. Onlar her zaman yaptıkları gibi faşizmi halkımızdan gizlemeyi ve onu korumayı esas meseleleri haline getirmişlerdir. Çünkü kendileri de faşist bir düzenin peşindedirler. Öte yandan ben, revizyonistlerin işçi sınıfımıza sendika seçme hürriyeti getireceklerine de katiyen inanmıyorum. Onlar, bütün dünyadaki kafadarları gibi işçi sınıfını kendi revizyonist sendikalarına süngü zoruyla sokmaktan kaçınmayacaklardır. Onlar sendika seçme hürriyetini bir sahtekârlık olarak öne sürmektedirler.

Bir işçi

YIKILIN ZİNDANLAR

Yurt içindeki ve yurt dışındaki bütün devrimciler serbest bırakılmalıdır!

BAHA TARGUN'DAN MEKTUP

Değerli arkadaşlar,

Bir ara 50. sayıdan itibaren elimize düzenli olarak geçen AYDINLIK'ın kapatıldığını öğrenmiş, üzülmüş, fakat kısa zaman sonra HALKIN SESİ'nin çıkmaya başlamasıyla yeniden içimiz umut dolmuştu. Ne var ki, bir süredir artık o da gelmiyor. Gazetenin artık çıkmıyor olabileceği ihtimaline kafamızı bir türlü yatıramıyoruz. Diyoruz ki, verilmiş sözleri var, devrimci sözü; üstelik hepimiz adına «Kalemle de çoğaltılsa çıkacak gazetemiz.»

Bu yüzden, gazetenin çıkmaması ihtimalini bir yana bırakıp çıkmaya devam mücadelesinde başarılar diliyoruz. Bizi de abone kaydedin. Çıkınca hizmetle öderiz borcumuzu hem gazetemize, hem halkımıza.

Buradaki diğer tutuklu Türkiyeli arkadaşlarla görüşme imkanım yok. Hepimiz ayrı bölümlerdeyiz. Arkadaşlardan Mustafa Tutkun'la ben aynı bölümde olduğumuz halde onun tecritte bulunması nedeniyle görüşemiyoruz. Bize bunu bile çok görüyorlar. Gazetenin onlara gelip gelmediğini de bilmiyorum şimdiki durumda.

Devrimci selamlar.
Baha Targun
5 Köln 30
Rochusstr. 350
B. Almanya

ADANA'DA DEVRİMCİLER MÜEBBED HAPSE MAHKUM EDİLDİLER

Adana Ceyhan İş Bankası şubesini soydukları iddiasıyla yargılanan devrimciler, Adana Devlet Güvenlik Mahkemesinin kararıyla ağır hapis cezalarına mahkum edilmişlerdir.

İmam Aygün, Haşim Kutlu, Hasan Kırteke, Mehmet Şahin, Mahmut Nedim Çiğdemal adlı devrimciler müebbet hapse mahkum olmuşlardır.

Serpil Çolak, Agâh Kutlu ve İbrahim Kılavuz 5'er yıl, Ali Büyükyiğit ve Mahmut Çakır 10'ar yıl, Cafer Küpeli, Abdullah Kaygısız ve Molla Demir 10 ay hapse mahkum edilmişlerdir.

Devrimciler, karar okunduktan sonra «Yaşasın bağımsız Türkiye» diye bağırmışlardır. Böylece faşist mahkemelerin kararların önünde boyun eğmeyeceklerini göstermişlerdir.

Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kararları geçersizdir.

Hapishanedeki bütün devrimciler serbest bırakılmalıdır.

TUTUKLAMALAR DEVAM EDİYOR

Sağmacılar Cezaevinde tutuklu bulunan Aşık Devrimi dergimize yazdığı mektupta şöyle demektedir:

«Ben emperyalizmin geri bıraktırdığı bir ülkenin halkının devrimci ozanıyım. Kahramanmaraş'ın Afşin İlçesinin Kuşamlı köyünden beni ziyaret için gelen babamı çeşitli yalanlarla görüştürmemişlerdir. 10 gündür İstanbul'da olup, yol, iz bilmeyen, Sağmacılar Cezaevinin dış kapısından geri çevrilen, kapıda umutsuzca, saatlerce bekleyen babamı sonunda bir rastlantı sonucu, bir jandarmanın iyi niyeti sonucu görebildim. Suçlu, ezilen halkın ozanı olan ben miyim? Ben tüm faşist oyunların, faşizmin acizliğinden ve devrimci güçten korktuğu için tezgahlandığını biliyorum.

Demir permaklıklar nemli hücreler
Balçıkla sıvanmış damla damla kanlar
Boynuma kemendi vurulsa zincirler
Vız gelir zindanlar hücreler bize».

Öte yandan Ankara'da Toprak-İş Yöneticilerinin serbest bırakılması için afiş yapıştıran 20 devrimci gözaltına alınmıştır. İstanbul'da ise dergimizi satan 3 devrimci gözaltına alınmış, içlerinden Kemal Kaçmaz tutuklanarak cezaevine gönderilmiştir.

İYÖKD YÖNETİCİLERİ YİNE SERBEST BIRAKILMADI

İYÖKD yöneticilerinin davasına İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesinde devam edildi. Mahkeme, devrimcilerin serbest bırakılması talebini reddetti.

Halkımız faşist mahkemelerin kanunsuz hükümlerini tanımıyor.

İYÖKD yöneticileri serbest bırakılmalıdır.

HALKIN SESİ SATMAKTAN SANIK DEVRİMCİLER KENDİLERİNE İŞKENCE YAPILDIĞINI AÇIKLADILAR

Bir gazete beyiine HALKIN SESİ dergisinin olup olmadığını sordukları için mayıs ayından beri tutuklu bulunan üç devrimcinin duruşmalarına 31 Temmuz 1975 günü başlanmıştır. Devlet Güvenlik Mahkemesinde yargılanan sanıklar İsrafil Altun, Erdoğan Akhanlı ve Şentürk Dursun, Savcının iddialarını reddetmişlerdir. İsrafil Altun, bayie HALKIN SESİ Dergisinin olup olmadığını sorduğunu, bunun ise suç olamayacağını belirtmiştir. Diğer sanıklar da Savcının hayalinden suçlar yaratmak istediğini açıklamışlardır.

İsrafil Altun, kendisine Emniyet Müdürlüğünde kaldığı 15 gün içinde işkence uygulandığını belirtmiştir. Diğer sanıklar da baskıya uğradıklarını açıklamışlardır. Üç devrimcinin tahliye talepleri reddedilmiş ve duruşma 21 Ağustos tarihine bırakılmıştır.

İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR!

Tartışma ve Eleştiri Özeleştiri

DEVRİMCİLER MİKROBU GİZLEMEKTEN KAÇINMALIDIRLAR

AYDINLIK hareketi, Mihri Belli oportünizminden kesin olarak 1969 sonlarında ayrıldı. Ayrılıklar sırasında İTÜ Öğrenci Birliğinin başında bulunanlar, TİP oportünizmine karşı mücadele sırasında öne çıkmış insanlardı. Kendilerinden bir dönem önce Birlik'e TİP oportünizminin adamları hakimdi. Birlik, İTÜ gençliğinin hemen hemen tamamına kumanda eden bir örgüt olduğundan, devrimciler TİP'li pasifistlere karşı burada yoğun bir mücadele sürdürdüler. Bu mücadele sonunda TİP oportünistleri bir düzine kalıncaya kadar tecrit ve kapı dışarı edildiler. AYDINLIK hareketinin ayrılışı sırasında iş başında bulunan Birlik yönetimi işte bu mücadelede hizmetler görmüş ve devrimcilerin güvenini kazanmıştı. Ancak bu insanlar Birlik yönetimine geldikten sonra devrim ağaları haline geldiler. Giderek devrimci ruhlarını kaybettiler, geçmişleriyle durumu idare eden gerçek pasifistler oldular. Gençliğin yükselen mücadelesine önderlik edeceklerine, onun önüne bir engel olarak dikildiler. Gençlikten tecrit oldular. Oportünizme karşı mücadele etmediler. Çünkü kendi içlerinde oportünizmi taşıyorlardı. Onlar dışardan parlak görünüyorlardı, ama zamanı geçmiş karpuzlar gibi içlerini yiyip bitirmişlerdi. İşte onlar proleter devrimci saflara katıldıkları zaman bu durumdaydılar. Lafta proleter devrimci geçiniyorlardı. Ama filizlenip gelişen bir devrimci akımı temsil edecek ateşli devrimci ruhtan yoksundular. Devrimci hareket bu zaaflarını görmesine rağmen onlarla birleşerek büyük bir hata yaptı. Bunların kendilerini düzeltebilecekleri, yeniden devrimci insanlar olabilecekleri iyimserliğini çok uzun bir süre korudu. İTÜ gençliğini kazanmanın bunlarla birleşmekten değil, mücadeleden geçtiğini kavrayamadı. Bu tutum, kendi içimizdeki oportünizmle bir uzlaşmaydı. Oportünizmle kararlı mücadele ilkesinin bir ihlâliydi. Devrimci akımın İTÜ'de bu pasifistler tarafından temsil edilmesi harekete zararlar verdi. Bu pasifistlerin tutumu, İTÜ gençliğini oportünizme hediye etmekle sonuçlandı. Kendileri ise, bazıları Kıvılcımlı oportünizminin bataklığından geçerek, bazıları ise kestirmeden burjuvaziye kapağı attılar. Mücadele biraz daha sertleşince hemen hemen tamamı, kendi hayat dertlerine düştüler ve kendilerine sıcak yuvalar kurarak 12 Mart faşizmini buralardan seyrettiler.

Bu tecrübe bize önemli dersler sunmaktadır. Devrimci hareketin şu veya bu oportünistin kitleler üzerindeki geçici etkisinden yararlanması söz konusu olamaz. Kitlelerle birleşmek bunları yıkmak için verilecek mücadeleden geçer. Devrimci fikirlerin oportünistler ve pasifistler tarafından temsil edilmesi, sadece o fikirlere zarar verir. Devrimciler, mevki ve rütbesi ne olursa olsun oportünist unsurlarla uzlaşmamalı, onları alaşağı etmede cesur olmalıdırlar. Hareket zayıflamaktan korkmamalı, aksine küçükken ve zayıfken oportünizme mücadeleye daha da çok önem vermelidir. Devrimciler sürekli bir düzeltme hareketi sürdürmeli, tabandaki taze filizle birleşmeli ve oportünist kabuğu çatlatmalıdırlar. Devrimciler mikrobu gizlemekten kesinlikle kaçınmalıdırlar. Çünkü mikrop, ölmekte olan hakim sınıflara aittir. Biz ise hayat dolu proletaryanın evlâtlarıyız. Devrimci hareketin taze kan alması, bayatı atmadaki kararlılığına bağlıdır.

İstanbul'dan C. Topkara

Yeni Bulgar çarlarıyla değil, diğer Balkan ülkeleriyle birleşelim

MC faşistleri, on milyar liralık Sovyet kredisini aldıktan sonra, Bulgaristan'dan satın alınan elektriğin şalterini de indirdiler. Artık Türkiye'de bir çok fabrikanın çarkı Bulgaristan'dan gelen elektrikle dönecek. Bilindiği gibi Bulgaristan, Sovyetler Birliği'nin Balkanlardaki ileri karakolu durumundadır. Doğu Avrupa revizyonist klikleri içinde Bulgar revizyonist kliği, Brejnev revizyonistlerine en sadık olanıdır. Bulgar Başbakanı Jivkov, «Rusya ile yüzyıllardır beraberiz» sloganını ortaya atarken bir gerçeği dile getirmiştir. Bu gün Bulgar revizyonistleri ile Brejnev arasındaki beraberlik, eski Rus çarları ile Bulgar kralları arasındaki beraberliğin aynısıdır. Lenin ve Dimitrov'un proleter devletlerini yıkan, Rus ve Bulgar revizyonistleri eski çarların Akdeniz'e inme emellerini dirilttiler.

Kıbrıs olayları sırasında, Bulgar revizyonistleri, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin bulanık suda balık avlama çabalarına hizmet ettiler. Türkiye'nin birinci müdahalesi sırasında Yunan sınırına asker yığarak Yunanistan'ı tehdit ettiler. Aynı zamanda Türkiye'ye, Yunanistan'la savaş halinde Bulgar hava alanlarını kullanabileceğini el altından duyurdular. Daha sonra, Yunanistan'a el uzattılar ve Türkiye ile savaş halinde, Yunanistan'ın kendileri açısından emniyetle hareket edebileceğini söylediler. Şimdi gene Türkiye'ye el uzatıyorlar.

Türkiye, Balkanlarda sosyal-emperyalizmin ileri karakoluyla değil, diğer Balkan ülkeleriyle dostluk kurmalıdır. Sosyal-emperyalizmin tehdidi altındaki Romanya, Yugoslavya, Yunanistan ve Arnavutluk ülkemizin gerçek dostlarıdır. Türkiye, iki süper devlete karşı bu ülkelerle sağlam bir dostluk kurmalıdır. Bağrında yeni Rus Çarlarını besleyen yeni Bulgar Çarı Todor Jivkov'a karşı uyanık olmak, bütün Balkan ülkelerinin ve bizzat Bulgar halkının yararınadır. Yunanistan'a karşı Bulgaristan'la yakınlaşma çabaları, sosyal emperyalistlerin yayılmasından başka bir amaca hizmet etmez.

Yarın, «Elektriği keserim» diye tehdit edecek

Biz devrimciler, ilke olarak yardıma karşı değiliz. İki süper devletin tahakküm ve baskılarına karşı, dünya ülkelerinin birbirlerine yardım etmesinden yanayız. Bu yardımın, ülkelerin bağımsızlık ve egemenliklerini zedelememesi, eşitlik temelinde olması, karşılıklı yarar sağlaması temel ilkeler olmalıdır. İşte bu ilkelere uymadığı için, biz iki süper devletin sahte «yardımlarına» karşıyız.

Gerek 10 milyarlık Sovyet kredisi, gerekse verilen elektrik, yarın Türkiye üzerinde bir baskı ve tehdit aracı olarak kullanılacaktır. Sosyal-emperyalistler, yarın belli isteklerini Türkiye'ye dayatmak için, «krediyi ve elektriği keserim» tehdidine başvuracaktır. Sovyetler Birliği'nin, aç gözlü bir tefeci olduğunu, verdiği sahte «yardımları» ülkelere hükmetmek için kullandığını, bu sözde «yardımın» tadına bakanlar çok iyi bilmektedir.

ABD emperyalizminin sahte «yardımının» sonuçlarını gördük. Bu sefer de yakamızı diğer süper devletin ellerine teslim etmekte halkımızın yararı yok, zararı vardır.

Yurdumuzun ekonomisi, özellikle enerji üretimi, kendi gücümüze dayanmalıdır. Aksi halde Türkiye yüzyıldan beri olduğu gibi, emperyalist efendinin kucağından diğerinin kine atılmaya devam eder.

Halkımızın talebi, esas olarak kendi gücümüze dayanan, bağımsız ve millî bir ekonomidir. Ülkemiz üzerinde, ilerde tahakküm ve tehdit aracı olacak sahte «yardımlara» karşıyız.

Bağımsız bir millî ekonomi kuracak olan halkın devrimci iktidarı için mücadele edelim!

Ne Amerikan doları, ne Sovyet rublesi! Emekçilerin bağımsız Türkiye'si!

«Biz Bulgar halkının iyiliğini istiyoruz. Bulgar halkı geçmişte olduğu gibi bugün de dostumuzdur. Ancak bu dostluk bugün gölgelenmektedir ve suç bizim değildir. Bulgar halkı uyanmalıdır, çünkü yöneticileri Bulgaristan'ı Sovyet sosyal-emperyalizminin gerçek bir sömürgesi haline getiriyorlar. Moskova yöneticileri ve onların Todor Jivkov yönetimindeki Bulgar fesatçıları, Bulgaristan'ı ülkelerimize karşı kullanılacak askeri bir üs haline getirdiler. Sovyetler, Bulgar halkını halklarımıza karşı kurbanlık koyun gibi ateşe sürmek istiyorlar. Todor Jivkov ve kliği, Sovyetler'in elinde, Yugoslavya, Arnavutluk, Yunanistan, Türkiye ve diğer ülkelere karşı tehlikeli provokatörler haline geldiler.

Eski çarların rüyalarıyla yeni Rus-Bulgar çarlarının emelleri tıpatıp aynıdır ve büyük Bulgaristan hayali peşinde koşan Todor Jivkov, «Rusya ile yüzyıllardır beraberiz» sloganını lâf olsun diye ortaya atmamıştır. Bulgar halkına sözümüz şudur: Dostluk dostluktur ve biz, yüce Dimitrov'un Bulgar halkıyla dostluğumuza sadığız. Ama bu dostluğun kanunları vardır. Bulgar halkı bağrında eşkiyalar beslediği ve bunların kendi topraklarından bize saldırmalarına göz yumduğu takdirde, bu samimî ve tertemiz dostluk sona erecektir.»

ENVER HOCA

Yurtseverler seslerini yükseltiyor:

İLHAN SELÇUK

Bir gecede gömlek değiştiren bu yılanlar, bakarsın bir günde Amerikan uşaklığından Rus uşaklığına transfer edip Türkiye'nin gerçek yurtseverlerini - dün Amerika'ya ihanetle suçladıkları gibi - bu kez Rusya'ya karşı direnmekle suçlayabilirler.

(Cumhuriyet, 31 Temmuz 1975)

İLHAMİ SOYSAL

Ama gördüler ki, (Amerika ve Rusya) geçen yıllar içinde dünyada yeni güçler belirmekte, yeni görüşler gelişmektedir. Ortaya ister istemez kabullenmek zorunda oldukları bir Çin çıkmıştır. Sömürüye başkaldıran ve kanlı savaşlar verip ulusal bağımsızlıklarını sağlayan «Üçüncü Dünya» ülkeleri çıkmıştır. Bunlar olur olmaz isteğe boyun eğmemektedirler. Direnmektedirler...

İşte dünya egemenleri, Sovyetler ve Amerika, bu gerçekleri gördükleri içindir ki şimdi yeni pazarlıklar, yeni hesaplar ardındadırlar.

... Bir kucaktan başka bir kucağa doğru itilmek isteniyoruz. Olar bu. Dikkatli olalım da, kendi ayaklarımızın üstünde duralım. Amerikalılardan sonra bir de Rusların kucağına oturmayalım.

(Yeni Ortam, 31 Temmuz 1975)

AHMET KAHRAMAN

Dünyayı çıkarları için parselliyen başka ülkeleri iliğine dek sömürerek zenginliklerini ülkelerine taşıyan büyüklerin hegemonyasına paydos.

(Yeni Ortam, 29 Temmuz 1975)

ECEVİT - ÇAVUŞESKU ORTAK BİLDİRİSİNDEN

● Şimdi zaman, ne kadar güçlü olursa olsun, hiç bir devletin başkaları üzerinde egemenliğine yer bırakmayan bir yeni dünya düzeni kurma yolunda işbirliğinin zamanıdır.

● Adalet ve özgürlük ilkelerine bağlı olmak, barışçı olmak ve her türlü emperyalizmi, sömürgeciliği ve sömürücülüğü reddetmek, böyle bir işbirliği için gerekli ortak zemini sağlamaya yeterlidir.

● İsrail'in 1967 savaşında işgal ettiği topraklardan çekilmesi, Filistin mültecileri sorunun Filistin halkına kendi bağımsız devletlerini kurmak hakkının tanınmasıyla çözülmesi.

● İki taraf, büyüklüğü, ekonomik gücü ve sosyal düzeni ne olursa olsun, her devletin öteki devletlerle olan ilişkilerinde, dünyaca benimsenmiş ulusal bağımsızlık, egemenlik ve hak eşitliği, iç işlerine karışmazlık ve karşılıklı yarar ilkesine saygılı olması zorunluluğunu belirtmişlerdir.

● Bugünkü koşullarda, bütün devletlerin ve bütün ulusların ülkeler arasında bulunan büyük ekonomik farklılıkları gidermek, devletler arasındaki ilişkileri eşit ve haklı yeni bir temele oturtmak... bütün ulusların kendi ulusal kaynaklarına egemen olmalarını ve bunları kendi bağımsız, ekonomik ve sosyal kalkınmalarına yöneltmek hakkını sağlayacak yeni bir siyasal ve ekonomik uluslararası düzen kurmak yönündeki çabalarını birleştirmeleri gereğini belirtmişlerdir.

FABRİKADAN KÖYDEN

MEM-DER'İN BİLDİRİSİ: İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI ÜÇÜNCÜ DÜNYA İLE BIRLEŞELİM

Memurlar Derneği (Mem-Der) bir bildiri yayınlayarak ABD emperyalistlerinin Türkiye'de uyguladığı baskı ve tahakkümü protesto etmiş ve Türkiye'nin yerinin iki süper devlete karşı Üçüncü Dünya ülkelerinin safı olduğunu belirtmiştir.

Bildiride şöyle denmektedir:

«Günümüzde iki süper devlet olan ABD ve Sovyetler Birliği dünyanın her yanında tahakküm peşinde koşmakta ve yayılma siyaseti izlemektedir. Bütün geri kalmış ülkeler iki süper devletin ekonomik, siyasi ve askeri baskılarına hedef olmaktadır. Birçok geri kalmış ülke iki süper devlete karşı bağımsızlığını korumak için mücadele etmekte ve bu amaçla birleşmektedir. Türkiye'nin menfaatleri onun her iki emperyaliste karşı birleşen Üçüncü Dünya ülkeleri safında yer almasını ve iki süper devlete karşı tarafsız, bağımsız ve bloklar dışı bir dış politika izlemesini gerektirmektedir.

Yurdumuzun bağımsızlığı iki süper devlete karşı kararlı bir mücadele vermekle sağlanır. Bugün bütün yurtse verlere düşen görev, bağımsızlığımızı yok eden NATO'dan, CENTO'dan ve emperyalist ekonomik örgütlerden çıkılması, ikili antlaşmaların feshedilmesi, yurdumuzdaki bütün yabancı üslerin kaldırılması, yabancı askerlerin çıkartılması için aktif bir şekilde mücadele etmektir.»

İKİ SÜPER DEVLET LANETLENDİ

Geçtiğimiz hafta pazar ve çarşamba günleri devrimciler iki süper devleti protesto etmişler ve ABD bayrağı ile üzerinde «Emperyalist Rusya» yazılı siyah bir bayrağı yakmışlardır. Bu anti-emperyalist gösteri sırasında şu sloganlar bağırılmıştır:

«Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye», «Kahrolsun İki Süper Devlet», «Bağımsız, bloksuz Türkiye», «Kahrolsun Amerika» «Kahrolsun Sovyet Sosyal-emperyalizmi.»

SÖKE AĞALARI VE TSİP REVİZYONİSTLERİ YENİ TERTİPLER PEŞİNDE

Sazlıköylülerin direnişinden telâşa kapılan Söke ağaları direnişçi köylüleri sindirmek ve diğer köylere yayılmasını engellemek için yeni tertipler tezgâhlıyorlar. Direnişe katılan köylüler toplu halde karakola çağrılarak ifadeleri alınıyor. Fahri Tanman'a imzasız bir mektup yazılarak 1 milyon lira fidye istendiği iddiasıyla Sazlıköyde jandarma gezdirilmeye başlandı. Sivil polisler köyde dolaşıyor, yabancılardan hüviyet soruyor lar.

Ağaların yardımına ilk koşan yine TSİP revizyonistleri oldu. Revizyonistlerin Tüm-Tor-İş sendikası, Toprak-İş'in siyasetle uğraştığı için mahkemeye düştüğünü, bir sendikanın siyasetle uğraşmaması gerektiğini yayıyorlar. Bu yolla, ağaların köylüleri korkutmak için kullandıkları komünizm düşmanlığı silâhına sarılmaya çalışıyorlar.

İDGB: KIBRIS'DA İŞGALE NİHAYET ÜÇÜNCÜ DÜNYA İLE BİRLİK

İstanbul Devrimci Gençlik Birliği Kıbrıs'ın işgalinin birinci yıldönümünde bir bildiri yayınlayarak, Kıbrıs'daki işgalin son bulmasını ve Kıbrıs'daki bütün yabancı askerlerin geri çekilmesini istemiş, Türkiye'nin iki süper devlete karşı üçüncü dünya ülkeleri safında yer alması gerektiğini belirtmiştir. Bildiride şöyle denmektedir.

«Kıbrıs'ın kaderini Kıbrıs halklarından başka kimse tayin edemez. Çıkartma için Türkiye hakim sınıflarına motorize tümenler teklif eden, Bulgaristan üzerinden Kıbrıs'a saldırma fikrini veren sosyal-emperyalistlerdir. Onun işbirlikçisi TSİP revizyonistleri de patronlarının izinde çıkartmayı desteklemişlerdir.

«Bir ülkeye dışardan barış, özgürlük ve bağımsızlık götürülemez!

«Biz devrimciler, Kıbrıs'ın Rum ve Türk halklarının kendi kaderlerini tayin hakkını savunuyoruz. İki süper devlet, Türkiye ve Yunanistan'ı kendi tahakküm ve yayılma emellerine âlet etmek istiyorlar ve Kıbrıs'ı da bu amaçla kullanıyorlar. Halklarımız arasında düşmanlık körüklüyorlar... Biz Türkiye ile Yunanistan'ın savaşmalarına karşıyız. Her iki ülkeyi bu yolda felâkete sürükleyen emperyalist işbirlikçilerine karşıyız. Türk, Yunan ve Kıbrıs halklarının dostluğunu savunuyoruz. Biz Türkiyeli devrimciler olarak iki süper devletin emperyalist emellerine karşı mücadele ediyoruz. Yurdumuzun ve halkımızın menfaatleri ABD ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı Üçüncü Dünya ülkeleriyle birleşmektir. Oysa bugün Üçüncü Dünya Kıbrıs'ı işgal eden Türkiye'yi tecrit etmiştir. Onlarla birleşmenin yolu Kıbrıs'ın bağımsızlığını tanımaktan, işgale son vermekten geçer.»

Çivrilli Devrimciler Haşhaş Eken Köylülerin Mücadelesini Bildiriyor:

SİZİN BU YAPTIĞINIZI BİZE DÜŞMAN YAPMADI

Çivril'in çevre köylüleri haşhaş sökümüne karşı yiğitçe direndiler ve faşizmi lânetlediler.

Haşhaş tarlalarını sürmeye kalkan jandarmaların önüne dikilen ak saçlı bir nine, «Sizin bu yaptığınızı bize düşman yapmadı!» diyerek Amerikancı Cepheyi lânetledi.

Köylüler, «Bu tarlalar bizim mi yoksa Amerika'nın mı?» diye soruyorlar. «Biz Amerika'nın ne ektiğine karışıyor muyuz?» diyorlar.

Çivril'in pek çok köylüleri haşhaşlarını sökmemek için direndiler. Direnen 800'den fazla aile mahkemeye verildi. Söylendiğine göre her aileye 4000 lira para cezası ve hapis cezası verilecektir.

Amerikancı cephe hükümeti köylüleri haşhaş ekiminden vazgeçirmek için elinden geleni ardına koymuyor.

2 dekar ekim yapan köylülerden, haşhaş kozaklarının toplanmasında ağır şartlara ve büyük zahmetlere katlanmaları istenmektedir. Tarlalarda haşhaş kozakları hiç zedelenmeden bıçakla kesilerek teker teker toplanacak, daha sonra hiç zedelenmeden ortalarından ikiye kesilecektir. Eğer kozaklar zedeli ve ezik olursa kilosu altı liradan alınacaktır.

Köylüler «Hükümet bizi zora koşmaktadır. Bize bu kadar emek harcatacağına göre bize emeğimizin karşılığını versin. Hiç zedelemeden, kırmadan kozak işlemek dantel yapmak, heykel yapmak gibi bir şeydir. Öyleyse kilosuna 100 lira vermesi gerekir» demektedirler.

Haşhaş ekicilerinin istekleri şunlardır:

Sınırsız haşhaş ekimi, kaçakçılığın engellenmesi için afyona kaçakçılardan daha fazla para verilmesi, haşhaş ekicisine yeterli kredi verilmesi, haşhaşları sökülmüş olan köylülere Amerika tarafından tazminat ödenmesi, mahkemeye verilen köylüler üzerinden en kısa zamanda mahkeme işlemlerinin kaldırılması.

HAKKARİ'DE HALK, FAŞİST İKTİDARI LÂNETLEDİ

Hakkari'de halk, polisin faşist zulmüne karşı çıkmış

SHELL GREVİ

DEVRİMCİ KURULUŞLAR SHELL GREVİNİN ERTELENMESİNİ PROTESTO EDİYOR

SHELL Şirketinin bütün işyerlerinde ilân edilen grev hükümetin kararıyla bir ay ertelenmiştir. Bununla ilgili olarak Diyarbakır Devrimci Kültür Derneği yayınladığı bir bildiride şöyle demektedir:

«Bugünkü hükümet icraatıyla işçiden, köylüden yana değil, emperyalizmder yana olduğunu ispatlamıştır. Petrol şirketlerinin isteğine uyarak petrole zam yapan hükümet, her geçen gün artan hayat pahalılığına karşı, ücretlerin arttırılması için greve giden işçilerin grevini «devlet güvenliği» bahanesiyle ertelemiştir. Bundan bir süre önce zam isteyen bu şirketlerin devlete karşı yapmış oldukları üretimi durdurma kararında devletin güvenliği tehlikeye girmiyordu da, işçiler bu şirketlere grev yapınca mı giriyor?»

Diyarbakır Shell işçileri: Grevi erteleme kararını nefretle karşılıyoruz!

SORU: **Hükümet direnişinizi neden erteleme kararı aldı?**

CEVAP: Bu çok açıktır, yabancı şirketlerin kârı kendi vatandaşlarından daha önemlidir de ondan. Hükümet grevi ertelediği halde lokavtı ertelemiyor. Bu da işverenden yana olduğunu gösteriyor. Zaten işveren de hükümete güvendiği için uyuşmazlık çıkardı. Hükümet ona destek olduktan sonra kâr oranını niye düşürsün?

SORU: **Yabancı petrol şirketlerinin hükümet tarafından desteklenmesini nasıl karşılıyorsunuz?**

CEVAP: Nefretle karşılıyoruz. Bizim asıl direnişimiz yabancı petrol şirketlerinin sömürüsüne karşıdır. Yabancı petrol şirketleri millileştirilmeden sömürünün kalkmasına ve bizim kurtulmamıza imkân yoktur. SHELL Şirketi 15 yıldır Diyarbakır'ı sömürüyor. Ne getirdi? Hiç bir şey. Coğrafya kitaplarına bile yazmıyorlar Diyarbakır'da petrol çıkarıldığını. Sömürülerini gizleyebilmek için yapıyorlar bunu. Ama biz gerçekleri görüyoruz. Hükümetin onları koruması bizi yıldıramaz. Bir ay sonra tekrar grevdeyiz

SORU: **Sizi destekleyen kuruluşlar var mı?**

CEVAP: Bütün sendikalar destekliyor. Bunların hepsini eksiksiz yazın. Halkımız gerçekleri görsün.

Diyarbakır'da Petrol-İş'e bağlı işçilerin SHELL şirketindeki grevinin ertelenmesi ile ilgili olarak Baştemsilci Feridun Türkmen'le konuştuk. Feridun Türkmen sorularımızı şöyle cevapladı:

SORU: **Direnişe başlamanızın sebepleri nelerdir?**

CEVAP: 7 aydır devam eden müzakerelerden hiç bir netice çıkmadı. İşveren taleplerimizden hiç birini kabule yanaşmadı. Biz SHELL işyerinde 300 işçi 35 bin varil petrol üretiriz. Yani bu şirkette 15 işçinin yapacağı işi bir işçiye yaptırıyorlar. Şirket bize hiç bir sosyal hak tanımıyor. Çocuklarımız hastalanıp ölüyor, hastaneye götüremiyoruz. Sosyal Sigortalar bakmıyor. Zenginlerin çocuklarına kredi verip Avrupa'da okutuyorlar. İşçi çocukları hiç bir krediden yararlanamıyorlar. Sosyal tesisler yapılıyor, bunların hepsinden bir avuç işveren temsilcisi yararlanıyor. Bazı işçilere sınırsız krediler, avanslar verip, biden ayrı tutuyorlar. Herkese eşit davranılmasını istiyoruz.

SORU: **Taleplerimiz nelerdir**

CEVAP: 60 lira ücret istedik. Ayrıca sosyal taleplerimiz de var. Çocuk okutma parası ve ikramiyelerin arttırılmasını istiyoruz. İşveren sadece 35-40 lira ücret artışını kabul eder görünüyor. Sosyal taleplerimize ise hiç yanaşmıyor.

ve «Katil iktidar» diye bağırarak karakolu basmıştır. Hakkari'de Karayolları Bölge Şefi Şahap Levent karakola çekilerek polis tarafından ağır bir şekilde dövülmüştür. Şahap Levent'in kanlar içinde olduğunu gören Hakkari halkı galeyana gelmiş ve hükümet konağını sarmıştır. Polis karakolunu basarak taşlayan halk daha sonra yürüyüşe geçerek «Katil iktidar, Kahrolsun faşizm» diye bağırmıştır.

PROFİLO'DA PATRONLA SENDİKA AĞALARI İŞBİRLİĞİ HALİNDE

Mecidiyeköy Halk Birliği İstanbul Profilo fabrikasından 10 kadar işçinin atılması karşısında bir bildiri yayınlamış ve Maden-İş'in sendika ağaları ile Profilo patronunun işbirliğini ortaya koymuştur:

«Geçtiğimiz Nisan ayında Maden-İş Sendikası yöneticileri Profilo'da grevi ertelemek için her yola başvurdular. Sendika yöneticileri işçilere patrondan çok şey istediklerini söylediler. Buna karşı çıkan temsilcilerin üyeliklerini askıya aldılar. İşçilerden ve temsilcilerden habersiz patronla toplu sözleşme imzaladılar. İşçiler sözleşmeyi tanımayarak greve başladılar. Bunun üzerine Maden-İş teşkilâtlanma dairesi başkanı Şinasi Kaya, işçilere temsilcilerin görevlerinden alınmayacağına dair söz verdi. İşçiler işbaşı yaptılar.

Fakat bundan bir ay kadar önce Maden-İş yöneticileri kendilerine muhalefet eden bu temsilcilerin temsilciliklerini kaldırdılar. Arkasından da bu arkadaşları Maden-İş üyeliğinden attılar. Böylece Maden-İş yöneticileri eski temsilcileri, Profilo patronunun önüne atıyor ve şunu demek istiyordu: «Biz temsilciliklerini ve üyeliklerini kaldırdık. Hadi şimdi sıra sende. Sen de fabrikadan at da ikimiz de kurtulalım.» Nitekim temsilci arkadaşların üyelikleri kaldırılır kaldırılmaz temsilciler ve fabrikada önder durumunda olan diğer arkadaşlar üzerinde yoğun bir baskı başladı. Yöneticiler patronun arkadaşlarımıza yaptığı baskı ve tehditleri memnuniyetle seyrettiler. Sonunda 10 kadar arkadaşımız fabrikadan ayrılmak zorunda kaldı.

Sürekli işçi değiştirmek, bilinçli işçiyi fabrikada barındırmamak Profilo patronunun yıllardan beri uyguladığı bir metotdur. Bu işçi kıyımı bugün de aynı hızla devam ediyor. Son aylarda atılan işçiler, birçok defa sendikadan işçi kıyımına karşı koymalarını istediler. Sendika her seferinde sıkıyönetimi öne sürerek, panzerleri ileri sürerek işçileri korkutmaya çalıştı.

Profilo işçisi Maden-İş'li sendika ağalarının şimdiye kadar patronla yaptığı işbirliğinin hesabını sormalıdır. İşten çıkarmalara topluca karşı koyalım!»

Okuyucu Mektubu
TSİP REVİZYONİSTLERİ HALKIMIZI KANDIRAMAZ

TSİP Revizyonistleri devrimcilere saldırı kampanyasını olanca güçleriyle sürdürmektediler Bu kampanyanın en son tekrarı Ankara'nın Siteler semtinde bulunan Ziraat Bankası matbaasında yapılmaktadır. Buradaki işçi ve diğer personel DİSK'e bağlı BASIN-İŞ'e kayıtlıdırlar. Revizyonist Basın-İş yöneticileri işçi düşmanı tutumlarıyla işçi kardeşlerimize: «PDA'cıları bu işyerine sokmayın, fotoğraflarınızı çekerler, söylemediğiniz sözleri yazarlar ve ekmeğinizden olursunuz. Bir daha iş bulamazsınız. Aç, sefil ve işsiz kalırsınız.»

Ey Revizyonist hainler! Biz hiç bir zaman işçi kardeşlerimizi satmadık. Aynı işyerinde 1974 yılında yapılan grevde sizin gibi mücadeleyi kırmak için işçi kardeşlerimizi bölmeye çalışmadık. Olanca gücünüzle fitne yapmanıza rağmen işçi kardeşlerimizin birliğini bozamadınız. Direniş sonuna dek sürdü. Halkımızın mücadelesini bir avuç hain kıramaz.

Kahrolsun TSİP hainleri!...

Sendika ağalığına son!

Kahrolsun Revizyonizm, faşizm, emperyalizm!

Aydınlıkevlerden bir Devrimci

KÜTAHYA SODA FABRİKASI İŞÇİLERİ İKİ AYDIR ÜCRETLERİNİ ALAMIYORLAR

Şafak Kimya Sanayii Anonim şirketine ait Soda fabrikasında patron, 19 Mayıs'ta işi durdurmuş ve o günden bu yana çalışan işçilere ücret ödememiştir. Patron, işçilerin bağlı bulunduğu Atom-İş Sendikasının toplu sözleşme çağrılarına uymamıştır. Bunun üzerine Atom-İş Sendikası grev kararı almıştır. Ancak patron, fabrikanın faaliyetlerini durdurduğu için grev kararı uygulanamamaktadır.

Patron, fabrikadaki 30 civarındaki işçiden 25'inin işine son verdiğini bildirmiş ve geri kalan 5 işçiye fabrikayı bekleme görevi verdiğini söylemiştir. Patron, ücretlerini isteyen işçilere «ya istifa eder çeker gidersiniz, ya da üç ay daha beklersiniz» demektedir.

Patron, faşist komando sürülerini sendika lokalinin ya nındaki AP İl Teşkilâtına doldurarak sendikayı baskı altına almaya çalışmaktadır. Ancak işçiler bütün baskıları göğüslemeye kararlı olduklarını söylemektedirler.

SIKIYÖNETİM TRT GREVİNİ YASAKLADI

DİSK'e bağlı Yeni Haber İş Sendikasının TRT işyerlerinde ilân ettiği grevin uygulanmasını Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı yasaklamıştır.

Sıkıyönetim Komutanlığı grevi «toplum yaşantısını etkileyeceği, kamu düzeni ve genel güvenlik açısından sakıncalı durumlar husûle getirebileceği» gerekçesiyle yasaklamıştır.

İşçilerin mücadelesi Sıkıyönetimin uydurma gerekçeleriyle durdurulamaz.

ISPARTA HALK BİRLİĞİ KURULDU

Isparta'da İssizlik ve Pahalılığa Karşı Halk Birliği Derneği kurulmuştur. Birlik kuruluş bildirisinde şunları belirtmiştir:

«Bir avuç büyük para babası ve toprak ağası, kârlarına yeni yeni kârlar katarken, emekçi halkımız, açlığın, işsizliğin, pahalılığın ve zulmün altında eziliyor...

«Yurdumuzda işçiler, en doğal hakları olan greve gittiklerinde karşılarında MC hükümetinin polisini ve Ülkü Ocaklarının komandolarını buluyorlar. Toprak isteyen köylüler, karşılarında komando dipçiği buluyorlar..

«Yaşasın halkımızın haklı mücadelesi!

«Yaşasın bağımsız ve bloksuz Türkiye!»

SİNOP ABD RADAR ÜSSÜNDE GREV

Sinop'da Amerikan Radar Üssünde Savaş-İş Sendikasına bağlı 330 işçi çarşamba gününden itibaren greve başlamıştır. Amerikan Boeing Şirketi ile Savaş-İş Sendikası arasında devam eden görüşmeler anlaşmazlıkla sonuçlanınca ve Amerikalı işveren uzlaştırma kurulu kararını reddedince işçiler greve başladılar. Savaş-İş Genel Başkanı Selâhattin Gök dağ şöyle demiştir:

«Amerikalı işveren işçiye her şeyi çok görmektedir. İşçi sınıfının mücadele ile neler elde edebileceğini Amerikalı işverene göstereceğiz. Mücadelemiz işçi sınıfının genel mücadelesinin bir parçasıdır... MC hükümetinin ABD üsleri konusunda içinde bulunduğu çıkmazdan güç alan işverenin sarı Harp-İş'e verdiği hakkı vermemekte direnmesinin gerçek sebebi yerel devrimci sendikaları çökertmek çabasıdır.»

Sinop Radar Üssünde grev yapan işçiler dün üsse malzeme getiren iki treyler ve üç kamyonu üsden içeri sokmamışlardır.

ÇAMGAZ İŞÇİLERİ YÜRÜDÜ

İş güvenliği ve sendika hürriyeti için mücadele eden İstanbul Demirkapı'daki Çamgaz işçileri 30 Temmuz günü direnişlerini bütün halka duyurabilmek için Vilâyetin önünde bir basın toplantısı düzenlediler. Polis, Çamgaz işçilerinin bu basın toplantısını zorbalıkla engellemeye kalkıştı. Fakat Çamgaz işçileri polisin tehditlerine boyun eğmediler, getirdikleri sazı çaldılar. Daha sonra işçiler bir yürüyüş yaparak patron ve polis baskısına pavdos dediler.

Çamgaz işçileri: «Köleliğe son!»

Otuzbeş gündür direnen Çamgaz işçileri ile konuştuk.

— Fabrikadaki çalışma şartları nasıldı?

— Çok kötü şartlar altında çalışıyorduk. İş güvenliğimiz yoktu. Patron her an işçi atıyordu. Ücretler çok düşüktü, patronun canı istediği zaman para alabiliyorduk. İş kazalarını önleyici hiç bir tedbir yoktu. Elektrik kabloları açıkta dolaşıyor. Parmakları kopan bir arkadaş senelerdir mahkemelerde uğraştırılıyor. Bu arkadaş patrondan tazminat istediğinde, patron «Size para vereceğime köpeğime et alırım,» dedi. Hele şunun dediği lâfa bakın. Fırındaki zehirli gazlar ve kaynak gazlarından zehirlenen arkadaşlar için yoğurt istediğimizde «Size yoğurt yerine kezzap vereceğim» dedi. Angarya çalışıyorduk, kaynakçıyı prese, presçiyi fırına, makasçıyı boyahaneye veriyordu, bu yüzden iş kazaları artıyordu. Patron bize küfrediyor ve baskı yapıyordu. Anlıyacağınız bizi köle gibi çalıştırıyor. Bu zulüm ve sömürüden kurtulmak için sendikalaşmaya karar verdik.

— Nasıl sendikalaştınız?

— Önce kendi aramızda birliği sağladık. Ardından Maden-İş'e başvurduk. Fakat Maden-İş bizi kabul etmedi. Maden-İş yetkilileri, «orası karanlık, biz o patronla uğraşamayız» dediler. Bunun üzerine Çağdaş Metal-İş'e başvurduk. Patron bizim sendikal çalışmalarımızı öğrenmiş, arkadaşlarımızı beşer onar atmaya başladı. 85 kişilik fabrikada 35 kişi kaldık. Patron birliğimizi bozmak için önder arkadaşlarımıza el altından para vermeye kalktı. Ama bunların hiç biri sökmedi, sendikamız yetki aldı.

— Direnişe başlamanıza neler sebep oldu?

— Toplu sözleşme sırasında patron üretimin düşük olduğunu söyledi ve hiç bir talebimizi kabul etmedi. Halbuki sendika tarafından yaptırılan tesbit sonucu üretimin iki misli olduğu ortaya çıktı. Bu sefer patron üçü temsilci olmak üzere 9 arkadaşımızı işten attı. Biz de arkadaşlarımızın geri alınması için direnişe başladık.

— Patron direnişi kırmak için hangi yollara başvuruyor?

— Demirden bir yumruk gibi patronun karşısına dikildik. Patron bizi böyle görünce ürktü. İçimizden adam satın almaya kalktı. Fırsat vermedik. Dışarıdan işçi getirdi. Dışarıdan gelen arkadaşlar da yanımızda saf tutarak çalışmadılar. Şimdi ise içerdeki paramızı vermeyerek, bizi aç susuz bırakıp direnişimizi kırmaya çalışıyor. Ama biz açlıktan korkmuyoruz. Zaten yarı aç yarı tok yaşıyoruz.

— Bölge çalışma, sıkıyönetim, polis ve savcılık ne diyor

— Bölge çalışma evraklarımızı geciktiriyor, polis arkadaşlarımızı çeşitli defa karakola çekti. Savcılık hiç bir müracatımıza cevap vermedi. Bölge Çalışma müdürlüğünün kararı olmasına rağmen patronun içerdeki paraları vermemesi üzerine sıkıyönetime başvurduk. Sıkıyönetim, biz buna karışmayız dedi. Ya biz bunu patrona yapsaydık ne olurdu diye sorduğumuzda «O zaman sizi tutuklardık» dediler. Evet bu «İşçiye sıkı, patrona gevşek» yönetim!

— Şimdi ne yapmayı düşünüyorsunuz

— Hiç bir kuvvet bizi mücadelemizden döndüremez. Biliyoruz ki mücadelemiz halkımızın mücadelesinin bir parçasıdır. İşçiler, devrimci ve demokratik kuruluşlar bize daha fazla destek olurlarsa mücadelemiz güçlenecektir.

Kahrolsun sömürü ve zulüm düzeni.

Lokavt hak olamaz.

Sıkıyönetim kalkmalıdır

SOSYALİZM EMEKÇİLERİN HAYATINA NE GETİRİYOR

Yeni Çin'de Halk Polisi

Yeni Çin'de Halk Polisi, halkın hizmetkârı ve koruyucusudur. Halk polisi, içte ve dıştaki sınıf düşmanlarıyla mücadele eder, köy ve şehirdeki halkın güvenliğini sağlar, proletarya diktatörlüğünü ve sosyalizmi savunur.

Eski Çin'de polis, sömürücülerin emrinde halk kitlelerini ezerdi. Yeni Çin'de ise Halk Polisi, Çin Komünist Partisi ve halkçı hükümetin önderliğinde, sömürücülere ve gericilere darbe indirmekte, halk düşmanlarını cezalandırmakta, emekçi halkın mutluluğu ve refahı için çalışmaktadır. Devrimden sonra, Halk Polisinin de mücadelesiyle Çin'de afyon, kumar ve fuhuş tamamen ortadan kalkmıştır. Eski Çin'de aşağılanan ve manevî bakımdan yaralanan kadınlar, fuhuşun ortadan kalkmasıyla çektikleri bu cehennem azabından şimdi kurtulmuşlardır.

Halk Polisi, sosyalizmin kuruluşunu baltalama faaliyetlerine karşı mücadele eder ve proletarya diktatörlüğünün uygulanmasına hizmet ederek emekçi halkın menfaatlerini korur. Halk Polisi, halk yığınlarına dayanarak bir avuç halk düşmanına, katillere, haydutlara karşı mücadele eder, casusluğa, hırsızlığa, trafik suçlarına ve diğer suçlara karşı halk kitleleri içinde sürekli bir propaganda çalışması yürütür ve kitleleri bu suçlara karşı mücadeleye seferber eder.

Halk Polisi, devamlı araştırma ve incelemelerde bulunur. Düşmanla halk arasındaki çelişmelerle, halkın kendi içindeki çelişmeleri doğru olarak ayırır. Bir avuç sınıf düşmanına darbe indirir, halka ise daima dostça davranır, namuslu ve dürüst insanlara hiç bir zaman zarar vermez. Halk Polisi, halk kitlelerine karşı ikna yöntemini kullanır, suçları propaganda ve eğitim yoluyla önler ve yok eder. Bu yönde halk kitlelerinin bilinçli eylemini yaratır. Bütün bu çalışmalarında Halk Polisi, halk kitleleriyle sıcak ve samimi iliskiler kurar, halka hızmet etmeyi görev bilir.

Pekin'de oturan emekli bir işçi, eski polisle Halk Polisi arasındaki farkı şöyle anlatmaktadır:

«Eski Çin'de polis, fakirleri ve emekçileri eziyor ve dövüyordu.

Eski Çin'de çek-çek arabası çekerek yaşamaya çalışırdım. Bir defasında polis, üstüme saldırarak bin bir zahmetle kazandığım parayı elimden aldı. O zaman bizim gibi fakirler, efendilere hizmet ederdi. Şimdi ise emekçiler devletin efendisi oldu. Şimdi Halk Polisi, biz emekçilere yardım ediyor, bizimle ilgileniyor ve halka yol gösteriyor.»

Halk Polisi, bugünkü Çin'de toplu üretim çalışmasına katılır. Yani tarlalarda ve fabrikalarda çalışır. Böylece halkla kaynaşır ve emeğin değerini kendi hayatıyla da kavrar. Halk Polisi, ihtiyarlara, çocuklara, düşkünlere ve sakatlara yardım eder. Halkın kaybettiği yakınlarını ve eşyalarını bulur. Halk polisi, kitlelerle bağlarını daima canlı tutar ve geliştirir. Bir defasında Halk Polisi, Hong Kong gümrüğünde bulunan kıymetli bir çantanın sahibini, ta Çin'in güneydoğusundaki Fugien eyaletindeki bir Halk Komününde bulmuş ve çantayı sahibine teslim etmiştir.

Halk Polisi, yılbaşı ve ilkbahar bayramlarında halka hesap ve rapor verir, halkın eleştiri ve tepkilerini alçak gönüllülükle dinler. Halk kitleleri, polisi serbestçe eleştirir. Halk Polisi bu eleştiri-özeleştiri çalışması içinde, faaliyetini geliştirir, kitle bağlarını kuvvetlendirir, halkçı hükümetin politikasını halka kavratır ve aynı zamanda halktan öğrenir.

Böylece Halk Polisi, halk düşmanlarının korktuğu bir savaşçı ve halkın sevdiği bir hizmetkâr olarak görevine devam eder.

Pekin Radyosundan kısaltılarak alınmıştır.

Okuyucu mektubu

Yeni Çin'in efendisi yüz milyonlarca emekçidir

10-15 gün önce Moskova radyosunun Türkçe yayınını dinliyordum Bütün hiddetiyle büyük devrimci Mao Zedung'a ve Halk Çin'ine saldırıyordu. Ama söyledikleri şeyler, onların revizyonist yüzünü açığa çıkarıyordu.

Moskova radyosu özetle şöyle diyordu:

Bugün Çin'i okuma yazması bile olmayan Maocu kara cahiller yönetmektedir. Bunlar Mao'nun fikirlerine körü körüne inanmaktadır. Meselâ falanca şehirde bir milyon silâhlı milisin diktatörlüğü vardır. vs. vs.

Kendi kendime **ne güzel** diye düşündüm. Bir milyon silâhlı emekçi, bir şehrin yöneticisi olmuş. Moskova radyosu, «Karacahil» diye bu bir milyon silâhlı emekçiyi suçluyordu. Tabii suçlayacak. Kapitalist ve revizyonistler isterler ki, bir avuç insan milyonlarca emekçi üzerinde diktatörlük sürsün. Biz ise, tam tersini istiyoruz. Milyonlarca emekçi, bir avuç sömürücü ve mevki düşkünü üzerinde proletarya diktatörlüğü uygulamalıdır. Sosyalizm döneminde, sömürücülere ve mevki düşkünü revizyonistlere göz açtırmamak gerekir. Yoksa o ülke, Sovyetler Birliği gibi, burjuva diktatörlüğüne ve emperyalizme döner. Devrimci bir iktidarın tek garantisi, proletarya diktatörlüğünde ısrar etmek, emekçi yığınları Marks, Lenin ve Mao'nun fikirleriyle silâhlandırmaktır.' Tabii tüfek cinsinden silâhlar da, işçi ve köylülerin elinde olmalıdır ki, revizyonistler ülkeyi kapitalizme geri götüremesinler.

İsmini anlıyamadığım şehirde, bir milyon milisin Mao'nun fikirlerine inandığını ve elde silâh sosyalizmi savunduğunu duyunca içim iyice ferahladı. Moskova, emekçilere «cahil» diyor. Oysa emekçiler ariftir, hayat mektebinden yetişmiştir. Hele Marks, Lenin ve Mao'nun fikirlerini kavrayınca, emekçilerden daha büyük bilginler olabilir mi? Moskova da bundan korkuyor. Onlar Çin'de de Sovyetler Birliği'nde olduğu gibi, revizyonist burjuva diktatörlüğü kurulsun istiyorlar. Ama yağma yok, milyonlarca «karacahil» dedikleri emekçi, bir ellerinde kazma kürek, diğer ellerinde tüfek ve kafalarında Mao'nun fikirleriyle onların hayallerini kursaklarında bırakacaktır.

Moskova radyosunun yayın yaptığı günlerde, Yeni Ortam gazetesinde çıkan iki yazı beni iyice aydınlattı. Bir kadın dokuma işçisi ile bir yoksul köylü Çin'de Başbakan Yardımcısı imişler. Yöneticiler de milyonların içinden geliyor ve onlardan biri olarak çalışıyor.

Biz de yurdumuzun milyonlarca emekçi tarafından yönetildiği bağımsız bir ülke olmasını istiyoruz. O zaman bu vatan, emekçiler için cennet olacaktır. Emeğiyle yaşamaya razı olmayan faşistler ve revizyonistlere ise fırsat verilmemeli, işçi ve köylülerin yumruğu tepelerinden eksik edilmemelidir.

İstanbul'dan bir okuyucu

